

Република С р б и ј а
ВИШИ СУД У НИШУ
Посебно одељење за сузбијање корупције
К По4 бр. 125/20
15.07.2024. године
Н И Ш

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У НИШУ, Посебно одељење за сузбијање корупције, у већу састављеном од судије Тамаре, председника већа и судија поротника Нене ић и Лидије Калусевић, чланова већа, са записничарем Весном Сибиновић, у кривичном поступку против оптуженог Ђа из Враћа, због кривичног дела примање мита из чл.367 ст.1 Кривичног законика, кривичног дела из чл. 98 ст.1 Закона о тајности података и продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 у вези чл.61 Кривичног законика и оптуженог а ића из Враћа, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 Кривичног законика, по оптужници ВЈТ Ниш Посебно одељење за сузбијање корупције 6 КТКо бр.1073/18 од 25.10.2019.године, измењеној дана 08.06.2023. године и 10.07.2024.године, након одржаног јавног главног претреса у присуству јавног тужиоца а овића, оптуженог Ђа, оптуженог а ића, браниоца обојице оптужених адвоката е Костића из Враћа и браниоца оптуженог а ића адвоката Ирене из Ниша, једногласно је донео и јавно објавио дана 15.07.2024.године

ПРЕСУДУ

I

1. Оптужени А Ђ из Враћа, ЈМБГ 3, од оца на и мајке е, девојачко презиме мајке, рођен 22.01.1979.године у Враћу, са пребивалиштем у Вру ул. е ића 53/2, писмен, по занимању полицијски службеник, разведен, отац двоје малолетне деце, осуђ пресудом Основног суда у Враћу К 84/21 од 17.01.2023.године због кривичног дела из чл. 208 ст.1 КЗ условном осудом, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од једне године и новчаном казном у одређеном износу од 30.000,00 динара, провео у притвору време од 05.09.2018.године до 29.10.2018.године

КРИВ ЈЕ

Зато што је у својству службеног лица – полицијског службеника ОСП СПИ Враће, дана 13.03.2018.године у 14,40 часова у Враћу, у ул. Краља а Првовенчаног, у стању урачуњливости, свестан свог дела и хтео његово извршење, невршењем своје службене дужности другом физичком лицу прибавио какву корист, на тај начин што

приликом предузимања службене радње утврђивање идентитета лица, из Врања који код себе није имао личну карту, није поднео захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из чл.30 ст.1 тач.2 Закона о личној карти, а све ово иако је био свестан да је његово дело забрањено

- чиме је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 Кривичног законика

Па му суд применом напред наведених законских одредби и применом чл. 4 ст.2., 22, 42, 45, 54.64.65 и 66 Кривичног Законика (Сл. Гласник Р Србије бр. 85/2005, 88/2005-испр. 107/2005-испр, 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014 и 94/2016) изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што му утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени а Ђ, сходно чл. 264. ст. 1 Законика о кривичном поступку, да сноси трошкове кривичног поступка настале у вези са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 Кривичног законика за које је оглашен кривим, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, по прибављању свих потребних података.

2. Оптужени А Ђ са горе наведеним личним подацима

На основу чл.423 ст.1 тач.2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је у својству службеног лица – полицијског службеника ОСП СПИ Врање у току ноћи између 25. и 26. августа 2018.године за време извршења службеног задатка – контроле саобраћаја у Врању у ул. Партизански пут, у стању урачунљивости, свестан свог дела и хтео његово извршење од оштећеног е ковића непосредно захтевао и примио новац у износу од 3.000,00 динара, да му не би сачинио прекршајни налог за прекршај из чл.333 ст.1 тач.38 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да супротно чл.14 ст.1 и ст.2 тач.4 и чл.17 ст.1 Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења, не би извршио контролу возача да ли је под дејством алкохола или психоактивних супстанци иако му је оштећени у непосредном разговору рекао да је конзумирао алкохол, на тај начин што је у непосредној близини апотеке „Лек“ затекао у ковића из Врања да управља путничким возилом е „Форд транзит“ регистарских ознака РО 082-RI , без укључених кратких светала, наложио му да изађе из возила, након чега је до службеног возила „Шкода рапид“ рег. ознака Р 028-204, којим је управљао окривљени иЋ као вођа патроле а на месту сувозача седео окривљени Ђ као пратилац, до сувозачевих врата пришао оштећени када му је окривљени Ђ рекао да је казна за учињене прекршаје 100.000,00 динара и да имају мало времена да се договоре и да је оштећени разуман, а на питање оштећеног „Колико сам разуман“ окривљени Ђ му је рекао „3.000,00 динара“,

након чега је оштећени износ од 3.000,00 динара убацио кроз прозор сувозачевих врата, све ово иако је био свестан да је његово дело забрањено

- чиме би извршио кривично дело примање мита из чл. 367 ст.1 Кривичног законика.

Оштећени а ић се упућује да евентуални имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку, сходно чл. 258 ст. 3 Законика о кривичном поступку.

3. Оптужени А Ћ са горе наведеним личним подацима

На основу чл.423 ст.1 тач.2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 23.јуна 2018.године у 22,12 часова у Врању, у стању урачунљивости, свестан свог дела и хтео његово извршење, невршењем своје службене дужности другом физичком лицу прибавио какву корист, на тај начин што је приликом предузимања службене радње контроле учеснике у саобраћају у ул. Јована Хаци-Васиљевића зауставио путничко моторно возило е „BMW“ регистарских ознака VR 083-RE којим је управљала а ћ из Врања, која код себе није имала возачку дозволу и није јој сачинио прекршајни налог „ПНС“ за учињени прекршај из чл.334 ст.1 тач.45 Закона о обезбедности саобраћаја на путевима, иако је био свестан да је његово дело забрањено

-чиме би извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 КЗ.

4. Према оптуженом И ЋУ са горе наведеним личним подацима

На основу чл. 422 ст. 1. тач.1 Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да је у својству службеног лица полицијског службеника ОСП СПИ Врање у току априла и маја 2018.године у Врању у стању урачунљивости свестан свог дела и хтео његово извршење из користољубља неовлашћено непозваном лицу саопштио податке који су му поверени, а који представљају тајне податке са ознаком тајности „поверљиво“, на тај начин што је дана 19.04.2018.године по налогу окривљеног а а а, држављанина Републике Бугарске, телефоном позвао а ића, полицијског службеника ОСП СПИ Врање да у јединственом информационом систему МУП РС у апликацији „Управна лица“ изврши проверу за лице „ из Врања“, што је овај учинио и окривљеном ћу предао извод из ЛИС-а за лице , који задатак је сходно чл. 47 Обавезне инструкције о правилима и поступцима у коришћењу информационог система Министарства унутрашњих послова у надлежности државе и Министарства и означен степеном тајности „поверљиво“ и тако прибављени извод окр.ћ је истог дана саопштио окривљеном у

- чиме би учинио кривично дело из чл. 98 ст.1 Закона о тајности података

Трошкови кривичног поступка настали искључиво у вези са оптужбом ђа за кривично дело примање мита из чл. 367 ст.1 Кривичног законика и кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 КЗ за која је ослобођен од оптужбе и у вези са оптужбом за кривично дело из чл. 98 ст.1 Закона о тајности података за које је оптужба одбијена, падају на терет буџетских средстава, сходно чл.265 ст.1 ЗКП и о њиховој висини суд ће одлучити посебним решењем по прибављању свих потребних података.

II

Оптужени Иђ из Врања, ЈМБГ од оца и мајке Се, девојачко презиме мајке Ђ, рођен 12.08.1974.године у Врању, са пребивалиштем у Врању, ул. Пролетерских бригада бр.2/15, писмен, по занимању полицијски службеник, ожењен, отац двоје деце, неосуђ, у притвору провео од 05.09.2018.године до 29.10.2018.године

На основу чл.423 ст.1 тач.2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАђА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је у својству службеног лица – полицијског службеника ОСП СПИ Врање у току ноћи између 25. и 26. августа 2018.године за време извршења службеног задатка – контроле саобраћаја у Врању у ул. Партизански пут, у стању урачунљивости, свестан свог дела и хтео његово извршење, невршењем своје службене дужности прибавио другом физичком лицу какву корист, на тај начин што након заустављања путничког моторног возила е „Форд транзит“ регистарских ознака РО 082-RI , којим је управљао а ковиђ из Врања, без укључених кратких светала и под дејством алкохола у крви, није сачинио прекршајни налог за прекршај из чл.333 ст.1 тач.38 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и супротно чл. 14 ст.1 и ст.2 тач.4 и чл.17 ст.1 Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења, није извршио контролу возача да је под дејством алкохола или психактивне супстанце иако му је а ковиђ у непосредном разговору рекао да је конзумирао алкохол, иако је био свестан да је његово дело забрањено

- чиме би извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка настали у односу на окривљеног а иђа падају на терет буџетских средстава, сходно чл.265 ст.1 ЗКП и о њиховој висини суд ће одлучити посебним решењем по прибављању свих потребних података.

Образложење

Виши јавни тужилац у Нишу Посебно одељење за сузбијање корупције подигао је оптужницу 6КТ.бр.1073/18 од 25.10.2019.године коју је изменио дана 08.06.2023.године и 10.07.2024.године, против оптуженог ђа из Врања, због кривичног дела примање мита из чл.367 ст.1 Кривичног законика, кривичног дела из чл.98 ст.1 Закона о тајности података и

продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 у вези чл.61 Кривичног законика и против оптуженог а ића из Врања, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 Кривичног Законика.

Суд је одржао јавни главни претрес на коме је извео све доказе које је предложио јавни тужилац, а затим одређене доказе прибавио и извео и по службеној дужности, у смислу чл.15 ст.4 ЗКП.

Оптужени А Ћ је у одбрани изнетој на главном претресу навео да у свему остаје при датој одбрани приликом саслушања у тужилаштву и додао у вези са наводима из оптужнице који се тичу догађаја који се одиграо у ноћи 25/26.08.2018. године у Врању у ул. Партизански пут и оштећеног е ковића да у то време уопште није био на дужности на наведеном месту. Објаснио је да је том приликом с обзиром на то да је у току била манифестација „Дани Врања“ био на дужности у саобраћајној патроли са колегом ом ићем, међутим да уопште нису били на локацији у ул. Партизански пут пошто су они „држали“ само улице Пролетерске бригаде и Косовску. Сходно томе, критичне вечери се уопште није срео са извесним ом ковићем. За конкретно вече сећа се да се радило о смени која је трајала од 19,00 сати 25.08., па до 07,00 сати дана 26.08. Један део вечери и то од 10,20 до 23,30 сати отприлике, били су испред станице, а то је улица Пролетерске бригаде у Врању. Били су испред возила када им је у том периоду пришао Ћ Драгомир, кувар или конобар у кафани која се налази у непосредној близини станице, који их је питао да ли хоће нешто да једу, па иако је он то одбио сећа се да им је он том приликом донео храну и ту су се задржали како је већ рекао до отприлике 23,30 часова најкасније. Након тога са колегом ом је отишао у Косовску улицу и надаље њихово поступање као патроле је у Косовској улици. Након тога су добили информацију да треба да се упуте ка државном путу Е 227 како би исконтролисали возило које је превозило дрва из шумске краје. Тамо су се као патрола из Косовске улице упутили директно и извршили су контролу тог возила ту на лицу места и заиста возач тог возила на коме је била натоварена дрвна грађа за то није имао потребне папире па је требало дрва по потврдити одузети. Одатле су као патрола и возач тог возила отишли у шумско газдинство како би он тамо оставио дрва, а након тога се упућују у полицијску станицу ради сачињавања потврде о привремено одузетим предметима по налогу јавног тужиоца. Јавни тужилац је контактиран од стране дежурне службе отприлике око 02,00 часа иза поноћи, а дежурној служби су непосредно пре тога они јавили да је потребно да ступе у контакт са јавним тужиоцем. Око пола три - три су дошли у полицијску станицу и из полицијске станице су кренули око 05,00 сати ујутру 26.августа и одатле отишли у Француску улицу. У Француској улици није било никаквог поступања и отприлике око 7,00 часова су били у улици Партизански пут и то је била последња локација на којој су били у тој смени. Не може тачно да се сети али мисли да није било поступања ни у улици Партизанског пута. Из наведених разлога оспорава да је са колегом ом ићем уопште био око 23,00 часа ради поступања у улици Партизански пут и напомиње да је критичном приликом у патроли било четири до пет патрола и плус дежурни старешина, а то све због тога што се одржавала манифестација „Дани Врања“.

Оптужени је у изнетој одбрани на главном претресу још навео да приликом предузимања радње препознавања, ради препознавања није био присутан нико од полицијских службеника који су поступали у време 25./26.08.2018. године осим а ића. Удаљеност од места где су се налазили 25.08.2018. године у 22,30 часова до места које је означено као место извршења дела је од од 1 до 2 км, а колико је времена потребно возилом отићи до тог до места и вратити се на локацију где се оптужени критичном приликом налазио не може да се процени, јер се ради о улицама које су фреквентног саобраћаја, с тим да улица Партизански пут повезује државни пут и Е75. За 25.08.2018. године до 00,00 часова постојала је обавеза друге патроле да врши службено поступања на локацији улице Партизански пут, а о којој конкретно патроли је реч њему није познато

већ се то одређује Планом посебног обезбеђења који се добија уз налог за извршење службеног задатка. План доноси старешина тј. командир или његов заменик. Оптужени је објаснио и да када патрола добије локацију на којој ће поступати не може да одступа од локације, осим ако старешина не нареди одлазак на другу локацију или вођа смене дежурне службе. Тек 26.08.2018. године нашли су се у ул. Партизански пут у периоду од 06,00 до 07,00 часова и тада су имали налог да буду на тој локацији, с тим да се ради о раскрсници ул. Партизански пут и Француска, Француска улица је споредна, а ул. Партизански пут је главна улица на коју излази Француска улица, дакле ради се о раскрсници и њихово возило конкретно је било паркирано у Француској улици код отпада. Критичном приликом је био задужен возилом е „Шкода“, рег. ознака П 028 204 или 205, док му није познато за остале колеге којим возилом су били у патроли, с тим да се патрола обавља у возилима е „Шкода“ и „Пежо“, а ретко „Пунто“ и изузетно возилима „Шкоде – цип“. То значи да су критичне вечери сва ова возила била у патроли.

Када је одбрану давао у тужилаштву оптужени се изјаснио да је дана 25.08.2018.године у периоду од 19,00 часова до 07,00 часова заједно са колегом ом ићем био у патроли која је контролисала саобраћај у ул. Пролетерских бригада, да су се због манифестације „Дани Врања“ четири патроле саобраћајне полиције налазиле у Врању, да је ић био вођа њихове патроле, а он пратилац, да су се на месту онога који је управљао возилом и онога ко је био на месту сувозача повремено мењали пошто је патролна делатност трајала 12 сати. Објаснио је да су се у периоду од 22,20 до 23,10 сати налазили у ул. Пролетерске бригаде непосредно код зграде СПИ Врање, да је око 22,50 њиховом патролном возилу е „Шкода“ типа Рапид пришло њему познато лице Миле, који им је понудио да им донесе да нешто поједу пошто су већ дуго били у патроли. Између 23,20 и 23,30 сати он је већ санкционисао једно лице у саобраћају и написао му казну, што се може утврдити увидом у патролни налог за извршавање службеног задатка који су сачинили одмах након обављања патролне делатности. То лице су зауставили у Косовској улици и ту према њему предузели службене радње. Након тога су поново отишли у ул. Пролетерских бригада где су стигли око 00,00 сати, где их је касније и затекао помоћник командира СПИ, који је у току целе вечери и ноћи вршио контролу и обилазио све полицијске патроле које су се налазиле на подручју Града Врања У 05,00 часова су отишли, не може да се сети да ли у улицу Партизански пут или у непосредну близину једног отпада и ту остали до 07,00, односно до краја смене. У ул. Партизански пут пре тога у току вечери нису били, нити су ту пролазили. У току вечери од 19,00 до 07,00 сати нису зауставили возило „Форд транзит“ рег. бр .ПО 082-РИ. Лице у ковића из Врања не познаје. Приликом обављања доказне радње препознавања лица у реду за препознавање поред њега и колеге а ића никог од осталих полицијских службеника који су у току вечери 25.08.2018.године контролисали саобраћај на подручју Града Врања, није било. Контрола возила у Косовској улици вршена је код Специјалне школе. Раздаљина између тог места и ул. Партизански пут у висини продавнице „Развитак“ је између 4 до 5 километра и од 15 до 20 минута вожње.

Што се тиче догађаја за који се оптужницом терети за дан 13.март 2018. године у вези са лицем које код себе није имало личну карту, а он му по наводима оптужнице није писао прекршајну пријаву, опт. ћ је на главном претресу навео да је поступао са колегом, да се радило о интервенцији која се заиста одиграла у ул. Краља а Првовенчаног с тим да се радило о крају те улице, односно о раскрсници те улице са улицом Јована Хаци-Васиљевића. Том приликом он је радио преглед возила док је колега ћ предузео радњу ради утврђивања идентитета лица и није спорно да је критичном приликом утврђено да то лице код себе није имало личну карту, међутим сматра да је обавеза колеге а ћа била да у вези са тим поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, односно да напише прекршајну пријаву јер су делили посао пошто су дневно имали по 20 до 30 интервенција, па је део посла радио он, а део посла колега . Он је том приликом вршио преглед возила и

са тим у вези постоји сачињена службена белешка. Ту су дошли ради асистенције на позив официра Одељења саобраћајне полиције а вића. Тек након што је изашао из притвора сазнао је да му се и ова радња ставља на терет. Није знао да колега Ћ није написао прекршајну пријаву због тога што лице код себе није имало личну карту с тим да се та пријава може сачинити и касније, мисли у року од месец дана. Да Ћ није написао прекршајну пријаву он је сазнао тек по изласку из притвора, односно у вези са предметним кривичним поступком.

У тужилаштву се у вези са овим догађајем изјаснио да је заједно са колегом бом вићем обављао делатност на подручју Града Врање, када га је телефоном позвао В.д. начелник саобраћајне полиције у Врању вић и рекао му да хитно дође у ул. Краља а Првовенчаног како би извршили легитимисање лица. Када су стигли на лице места ту су затекли два паркирана возила и испред тих возила је био саобраћајни инспектор а чије презиме не зна и саобраћајни инспектор по имену Јоца, који су од њега и колеге ба тражили да изврше легитимисање лица. Извршили су идентификацију лица увидом у њихове личне карте. Једно лице за које мисли да се зове а ић није поседовао личну карту. Тада је позвао дежурну службу преко радио везе и рекао им основне податке за ово лице и извршио проверу идентитета. Лице се није потраживало и с обзиром на да то лице живи у непосредној близини места догађаја за два или три минута његова мајка је дошла на лице места и он је утврдио лични идентитет тог лица из личне карте. Имајући све то у виду он том лицу није подносио кривичну пријаву.

Након што је оптуженом на главном претресу предочено да се у одбрани пред судом у вези са наводима оптужнице који се односе на његово поступање ради утврђивања идентитета лица е ића изјаснио потпуно другачије у односу на одбрану коју је изнео у тужилаштву када се није изјашњавао да се радило о подели послова између њега и колеге а Ћа већ да је у вези са тим лицем предузимао одређене радње у вези са утврђивањем идентитета, да се радило о лицу које живи у непосредној близини места где су га зауставили, те и да је мајка тог лица донела личну карту ради утврђивања његовог идентитета, оптужени упитан из ког разлога је изменио одбрану је навео да се другачије изјашњавао у тужилаштву из разлога што је био под стресом, а да је истина оно што је изнео данас на главном претресу, да не може уопште да се сети да ли је заиста дошла мајка тог лица и донела му личну карту, заправо уопште се не сећа да ли је та жена постојала у критичном догађају, затим да не може да се сети ко је вршио проверу идентитета лица е ића јер имју по 20 - 30 поступања дневно, али се сећа да је колега Ћ требало да сачини прекршајну пријаву и тога се сетио кад је изашао из притвора. Навео је и да се образац о провери идентитета лица сачињава по повратку са дужности у станицу, да се њим констатује да је са лица места вршена провера на ПИЛ обрасцу – провера идентитета лица. То може да уради полицијски службеник, а то могу да ураде и друга лица која раде у станичној евиденцији. Они податке о томе да је рађена провера идентитета лица виде по патролном листу. Оспорио је да је његов рукопис у обрасцу о провери идентитета лица е ића. Није грешка што је написан ПИЛ образац, међутим, сматра у сваком случају да је прекршајни налог требало да поднесе Ћ јер је он вршио проверу идентитета е ића.

За полицијског службеника а Ћа за кога је оптужени а Ћ у одбрани изнетој на главном претресу навео да је његова обавеза према њиховој интерној подели послова била да сачини прекршајну пријаву у вези са поступањем према лицу и ићу, оптужени су предочили суду да се ради о лицу које је у међувремену преминуло.

У вези са радњом за коју га оптужница терети да је предузео 23.06.2018. године у вези са возилом којим је управљала а Ћ оптужени је на главном претресу навео да не спори да је том приликом поступао, да је са њим у патроли био још неко од колега, не сећа се ко,

да је у улици Јована Хаци-Васиљевића зауставио моторно путничко возило, мисли да је био БМВ, којим је управљала а Ћ. Од тог лица је затражио возачку, саобраћајну и личну карту и то лице му је дало на увид личну карту и возачку дозволу, с тим да је његова обавеза била да провери преко дежурне службе да ли за лице постоји потерница, тј. да ли се потражује и да ли лице има неку заштитну меру, односно забрану. На налепници је видео да је возило регистровано. Провером је утврдио да лице нема заштитне мере, нити потернице, док је а одмах рекла да није узела саобраћајну дозволу из ПУ, да су јој дали неки папир и тај папир је тражила по возилу. С обзиром на то да је та потврда замењивала саобраћајну дозволу он је, док је она тражила потврду, вршио наведене провере, када је завршио провере и пошао према свом возилу лице које је зауставио, односно а му је рекла да је нашла потврду и потврду му показала. Сходно томе, оспорава да је критичном приликом требало, а он није сачинио прекршајни налог за именовану који је у вези са неношењем саобраћајне дозволе, односно да је извршио радњу за коју га јавни тужилац терети.

У вези са овим догађајем од 23.06.2018.године оптужени је у тужилаштву навео да се ничега не сећа, па ни да је заустављао возило, како му је јавни тужилац предочио – е „Ауди А4“ рег.броја БП 052-КД, нити да је контролисао лице у Ћ.

Оптуженом је на главном претресу предочено да се у тужилаштву није сећао поступања према и Ћ, па је оптужени објаснио да када је износио одбрану у тужилаштву био је у стресу јер се радило о потпуно другачијим околностима – био је приведен, одвојен од породице, није уопште знао о чему се ради и није био у могућности да правилно расуђује, а сада су се околности промениле и имао је прилику да размисли о догађају и због тога се догађаја присетио. Објаснио је и да у ситуацији када заустављени учесник у саобраћају има код себе личну карту и возачку дозволу, а нема саобраћајну, предмет провере преко дежурне службе су подаци да ли је лице под неком заштитном мером и да ли према лицу постоји расписана потрага. Уколико лице нема саобраћајну дозволу постоји обавеза да пита дежурну службу на кога се води возило, с тим да возило контролише преко регистрационе налепнице, а у конкретном случају иако лице код себе није имало саобраћајну дозволу не може да се сети да ли је у разговору са дежурном службом питао на кога се води конкретно возило, с тим да је у сваком случају а пронашла потврду након што је завршио разговор са дежурном службом.

Оптужени ИЋ је у одбрани изнетој на главном претресу остао при тврдњи да критичном приликом иако је поступао 25.08.2018. године и око 23,00 часа био на службеном задатку који је подразумевао вршење контроле, није био на локацији, односно месту за које оптужница тврди да је место извршења кривичног дела, односно да није био у ул. Партизански пут, па није ни предузео радњу извршења дела у вези са возилом којим је управљао а ковић. Навео је и да је План саобраћајног обезбеђења одређивао поступање полицијских патрола којих је критичном приликом било више него иначе због манифестације „Дани Врања“ и било их је и из полицијских испостава, а конкретно он је поступао у патроли са овде оптуженим ом Ћем, али не на локацији како се наводи у оптужници. Њихов задатак је био поступање на прилазним путевима граду Врању, док је нека друга патрола поступала у ул. Партизански пут. Догађај који описује оптужница му уопште није познат. Иначе му се ставља на терет да није извесно лице санкционисао за прекршај из чл. 333. ст.1. тач. 38. Закона о безбедности саобраћаја на путевима који прописује да је возач који управља ноћу на осветљеном делу пута у насељу обавезан да са дугих пређе на кратка светла, што оспорава због тога што је иначе тешко да се тај прекршај утврди и докаже, па не зна ни у конкретном случају како то оптужница тврди и ко је и како то утврдио за конкретно лице којим светлима је прилазио. Подела послова између њега и овде оптуженог Ћа је ствар њиховог договора. Његова патрола конкретно 25.08.2018. године око 23,00 часа је била у ул. Пролетерских бригада у близини

полицијске станице и ту су били до отприлике 23,30 часа, а након тога су отишли у Косовску улицу и у налогу за извршење службеног задатка је изричито стајало да је њихово поступања критичном приликом било у ул. Пролетерских бригада и у ул. Косовској. Приликом поступања у истој патроли, у вези са тим ко ће у возилу бити на месту возача је ствар договора који се постиже на лицу места. У вези са тим да ли и под којим околностима патрола може да напусти локацију којом је задужена, оптужени је објаснио да са локације могу да оду само по налогу дежурне службе а уколико постоји потреба да то учине без налога дежурне службе дужни су да о томе дежурну службу одмах обавесте и старешина захтева да у извештају о поступању по налогу за извршење службеног задатка који се сачињава на полеђини налога изричито унесу податак да су били на некој другој локацији изузев оне на коју су били упућени по налогу или да о томе сачине службену белешку или извештај. То значи да о сваком поступању изван локације на коју је упућена полицијска патрола мора да постоји писани траг који се у дежурној служби води у електронском облику од стране дежурне службе, а патрола наводе из електронског дневника има обавезу да верификује по доласку након предузетих мера и активности, тако да електронски дневник нужно садржи податке о кретању конкретне патроле за време смене.

Када је одбрану износио у тужилаштву оптужени је навео да је дана 25.08.2018.године у периоду од 19,00 часова до 07,00 часова заједно са колегом ом ћем био у патроли која је контролисала саобраћај у ул.Пролетерских бригада и Косовској. Те ноћи у Врању се налазило 4 или 5 патрола саобраћајне полиције, плус дежурни старешина. Он је био вођа патроле, а а ћ пратилац. У времену између 01:00 и 01:30 сати позвала их је дежурна служба ПУ Врање и упутила да оду на државни пут према селу Власе како би исконтролисали возила пошто су поседовали информацију да ће тим путем проћи возилом којим се транспортују украдена дрва. Око 01,50 сати су зауставили возило у коме су се налазила посечена дрва на месту ово Кале, возило пребацили до шумске управе, а након тога између 02,30 и 03,00 часова су отишли у полицијску станицу како би том лицу издали потврду о привремено одузетим предметима. У ул. Партизански пут су отишли тек у времену између 05,00 и 07,00 часова. У току вечери и ноћи, а пре наведеног времена, нису одлазили у ул. Партизански пут, нити су зауставили возило е „Форд Транзит“ рег бр. ПО 082-РИ. Лице у ковића из Врања не познаје, нити га је то лице приликом обављања доказне радње препознавања препознало као учиниоца кривичног дела. Још је и појаснио да су до 23,20 часова били у ул. Пролетерске бригаде, а да су ту дошли око 22,10 часова, паркирали се непосредно код зграде Полицијске станице и ту контролисали саобраћај, да је њиховом возилу пришло њему непознато лице, кувар или конобар у ресторану чији је власник лице са презименом Ордић, да је разговарао са ом и из ресторана затим донео храну. У 23,20 часова су отишли у ул. Косовску где је опт. а након неколико минута зауставио једно возило које су санкционисали. На релацији од Шумске управе од Полицијске станице нема никакве потребе да се пролази улицом Партизански пут, па том улицом ни они нису прошли.

Оштећени А КОВИЋ је у тужилаштву као сведок испит два пута, а затим и на главном претресу.

Приликом првог испитивања у тужилаштву именовани се изјаснио да је дана 25.08.2018. године радио приватно, да је да га је човек код кога је радио одвео у једну, а затим и у другу кафану, да је попио 15-16 пива и да је био много пијан. Када су кренули у трећу кафану он се комбијем Форд транзит рег. бр. ПО 082-РИ кретао ул. Партизански пут у правцу центра града, код кафане „Криво врпче“ су му се угасили фарови, па је тако наставио да вози једно 10 метара, када се зауставио. Убрзо затим испред њега је стало једно полицијско возило и један од полицајаца, којих је у возилу било двојица, не сећа се који, му је рекао да изађе из возила што је он и учинио, тражили су му документа и он им

показао документа. Пошто су приметили да је пијан, рекли су му да мора да дува, он им је рекао да неће да се понови то што је пијан и да је већ пред кућом и они га нису алкотестирали и нису му писали ниједну казну. Након овога је поново отишао у кафану где је наставио да пије, не сећа се са ким. Навео је и да се не сећа да му је неко од полицијских службеника тражио новац како га не би алкотестирао и како му не би писао прекршајну пријаву, а да је приликом предузимања доказне радње препознавања препознао полицијског службеника у ња тако што му је том приликом један од полицајаца за кога не зна ко је, ни да ли је био у униформи или у цивилу и кога не би могао да препозна рекао да каже: "Други с лева". У вези са тим да ли је дана 26.08.2018 године поднео кривичну пријаву против два НН полицијска службеника због кривичног дела примање мита из чл. 367 ст.1. КЗ навео је да је он потписао већ откуцану пријаву и да се не сећа ни како је отишао у полицију. Пријаву му је на потпис дао неко од полицајаца. Пошто је био доста пијан, а пријава је писана исте вечери, не сећа се да ли је било шта изјавио полицијским службеницима. Приликом обављања доказне радње препознавања лица ништа није изјавио.

Поново испитан у тужилаштву а ковић је навео да се дана 25.08.2018. године око 22,40 часова кретао комбијем е "Форд транзит", не може да се сети регистарских ознака, улицом Партизански пут у правцу центра града. У једном тренутку у непосредној близини кафане "Криво врпче" дошло је до квара на возилу и угасили су му се фарови. Наставио је да се креће 10 метара када је зауставио возило на тротоару са десне стране у правцу његовог кретања. У једном тренутку наишло је полицијско возило које се зауставило поред његовог возила и полицајац који је седео на месту сувозача му је рекао да спреми документа и да изађе из возила. Након тога су полицајци паркирали своје возило испред његовог возила, он је пришао до прозора сувозача, предао документа сувозачу и он му је рекао да је казна за вожњу без светала 100.000 динара. Он је тада рекао да је само кратку деоницу прешао без светала и да се возило покварило и да је скоро пред својом кућом и замолио их да га пuste. Полицајац који је седео на месту возача је сувозачу рекао "Пусти дечка, видиш да је дошао до куће". Полицајац који је био на месту сувозача га је тада питао да ли је пио нешто од алкохола, он му је рекао да је попио једно пиво. Полицајац је тада од колеге тражио фотоапарат како би сликао возило и узео је записник који сачињавају када пишу казне. Тада му је рекао да има веома кратко време да размисли шта ће да раде и да је ваљда разуман. На његово питање: "Колико сам разуман", полицајац који је седео на месту сувозача му је рекао „За мене 3.000 динара". Полицајац који је седео на месту возача је колеги рекао „Немој да се глупираш, немој да правиш проблем без проблема, због тога се губи посао“. Сувозач му је одговорио да њега ништа не интересује и да тражи 3.000 динара за себе. Он је извадио новац, кренуо да им преда, али му је полицајац који је седео на месту сувозача рекао да му новац не предаје, већ да га баци на под возила испред њега, што је он и учинио. Тада му је запретио да о томе што се десило никоме ништа не сме да каже, јер ако то учини неће ни кола моћи да вози више. Након тога је отишао у кафану "Криво врпче" и о догађају испричао свом комшији полицајцу, мисли да му је презиме Ћ. Ћ је одмах позвао начелника Полицијске управе и отишли су у полицију где је дао кривичну пријаву на записник. Када су обавили доказну радњу препознавања лица као сувозача у полицијском возилу препознао је полицајца у ња, који се у реду за препознавање налазио на броју 2. Такође је навео и да је први исказ дао под великим страхом, не жели да каже зашто је осећао тај страх.

Када је исказ давао на главном претресу а ковић је у исказу навео да се о овом догађају већ изјашњавао у тужилаштву, међутим пошто га је суд опоменуо да је дужан да се у својству сведока о критичном догађају изјасни и непосредно пред судом навео је да се догађаја не сећа јер је много попио алкохола тог дана. Пио је од 13 часова тог дана, а догађај се десио када је већ била ноћ, не зна у колико сати. Сећа се да је критичном приликом управљао возилом е „Форд“ улицом Партизански пут, јер је претходно био код

свог друга коме је помагао јер је радио оградни зид и пио је алкохол док је радио. Кад су завршили посао кренули су да ручају у ресторану „Криво врпче“. Био је сам у свом возилу, јер је директно отишао у кафану. Купио је цигарете и онда поново кренуо возилом „Форд транзит“, не зна којих тачно рег.ознака, а возило није хтелo да упали, међутим пошто улица иде „наниже“ кренуо је а да није упалио возило, односно пустио је ауто улицом низбрдо и то је ул. Партизански пут. Возило се у међувремену упалило од вожње низбрдо и направио је полукружно окретање да би се вратио у ресторан, међутим при томе је заборавио да упали светла на возилу. Возећи тако без светала дошао је до ресторана и ту испред ресторана је возило зауставио, и то тако да је пола возила било на коловозу а пола на тротоару. Док је још био у возилу, а возило је већ зауставио, ишло је полицијско возило са његове леве стране и не може тачно да се сети да ли су показали руку или палицу али нису излазили из возила, а тај знак руком или палицом је био ради заустављања. Како је он стајао њему је био ближи сувозач из полицијског возила. Не зна из ког правца су они дошли али су се зауставили паралелно са његовим возилом. Мушког пола су била два полицијска службеника у возилу, један је био на месту возача, један на месту сувозача а није видео да ли је и позади у полицијском возилу било некога. Свеукупно са полукружним окретањем без упаљених светала возио је око 600-700 м. Полицијски службеник који је био на месту сувозача тражио је документа и он им је дао документа. Да би дао документа он је изашао из возила. Не може да се сети да ли се вратио или је стајао поред возила с тим да опет напомиње да полицијски службеници нису излазили из свог возила. На том месту је био мрак. Полицијски службеници су га питали да ли је конзумирао алкохол и он им је одговорио да јесте. Они су му рекли да ће да ураде алко тестирање, али нису урадили јер је слагао да је попио 2 пива, па када им је то рекао они су одустали од алко тестирања, а он их је позвао да уђу у ресторан, јер то се све дешавало испред ресторана. Они су одбили, онда су му вратили документа и отишли, а након тога он је отишао у кафану „Криво врпче“. У кафани је срео ра кога је видео овде у суду да је позван као сведок, а зна га јер живи 300-400м од његове куће у истој улици и зна да р ради у полицији. Не сећа се ко је први почео разговор у кафани, да ли р или он, а у сваком случају тамо где је седео са ром је био сто до стола. р га је том приликом питао зашто им је дао новац, а он је рекао да није. Сматра да је сигурно р видео нешто па га је зато питао, јер место где су га зауставили полицијски службеници је одмах испред кафане а то је отворено, па је из кафане он могао све то да види када су га пол. службеници зауставили. Када му је рекао да није дао новац он је одмах звап телефоном некога из службе, а то је схватио по садржини разговора јер је питао ко ради ноћну смену, ко вози Шкоду и по томе је он закључио да он зове некога из службе. Седели су једно два сата у кафани и пили а онда су дошли пол.службеници који су исто били у цивилу као р а да се радило о полицијским службеницима рекао му је р. Док је седео са ром он је излазио из кафане, а после кад су дошли полицијски службеници и кад су сви заједно изашли из кафане р је тим полицијским службеницима показивао и рекао: „Ево овде има на апотеци камера која све снима“. На основу тога је он закључио да је он и пре тога када је излазио заправо излазио да погледа да ли има камера на суседним објектима. Из кафане р, он и још та два полицијска службеника који су дошли у кафану, пошли су у полицијску станицу. Та два полицијска службеника који су накнадно дошли су му рекли да треба да крене у станицу да да изјаву поводом тог случаја и да мора да опише пол.службенике који су га зауставили. Питао је зашто, а они су му рекли да је р видео да је дао новац. Отишли су у ПУ Врање. Један полицијски службеник који је сачињавао записник, мисли да се зове , га је у полицијској управи питао да опише пол.службенике који су га били зауставили. Рекао је да возача не може да опише јер га није видео, „мало“ је био мрак, па му је рекао да опише сувозача, а он му је рекао оно чега је могао да се сети - да није носио прслук и да је тамније пути. Возило којим су били пол.службеници је била Шкода, заобљена, односно караван. Они су куцали извештај и он је извештај потписао. После тога њиховим возилом су га вратили до његовог озила које је остало испред кафане, па је после својим возилом отишао кући, између пола три и четири ујутру, а не зна тачно када је отишао у ПУ. И тада

је био пијан јер је 2-3 сата пре него да оде у полицију пио. У полицији је оставио своје податке и број телефона, па су га звали после 10-12 дана и рекли да буде спреман у 13 часова, али га нису поново звали, па су га звали други пут после 20-ак дана и рекли му исто да буде спреман али је он закаснио јер није био код куће. Отишао је у ПУ, сачекао га је тужилац, неки службеник из Прешева и . Онда је пребачен у друге просторије мисли да се радило о просторијама суда, тамо су одвели целу смену у посебну просторију са стаклом, на препознавање. Он је вршио препознавање службених лица. Ту су били присутни приликом препознавања јавни тужилац, овде присутан бранилац адвок. и било је још пол.службеника и то сигурно 7-8, ту су били и чувари за затвор. Речено му је да препозна неког од пол. службеника који га је критичном приликом зауставио и неко му је рекао „други с лева“, односно неко му је добацио отпозади, тако да није видео ко. Он је након тога потврдио тако што је поновио те речи „други с лева“ пред полицијским службеницима. То је поновио јер му је тај други слева личио на полицијског службеника који га је критичне вечери зауставио, односно на једног од њих јер их је било најмање двојица. За тог који је приликом препознавања стајао други с лева мисли да је био сувозач. Приликом препознавања мислио је да је други с лева био полицијски службеник који је седео на месту сувозача кад су га критичном приликом зауставили. Навео је и да је потписао записник. Када је сведоку предочено да на записнику стоји да је то лице са 100% сигурности препознао, а сада пред судом наводи да „мисли“ да је лице под редним бр. 2 полицијски службеник који је седео на месту сувозача у полицијском возилу које га је зауставило, сведок је одговорио да је можда то био он. Навео је и да када је рађена радња препознавања конзумирао је алкохол, а да пред долазак у суд није конзумирао алкохол.

Што се тиче новца а ковић је навео на главном претресу да се не сећа да ли је дао новац полицијским службеницима критичне вечери када су га зауставили код кафане „Криво врпче“, односно да није сигуран да ли је дао тај новац. Само из списка му је познато да се ради о износу од 3.000 динара. Имао је код себе 3.000 динара пре него што је кренуо у кафану и пре него што су га полицијски службеници зауставили, а не сећа се колико је имао новца после седења у кафани јер су ту седели и пили и рачун у кафани је платио 5-7.000 динара и не може да види да ли фали 3.000 динара након што је платио рачун зато што не зна колико је тачно пре тога новца имао код себе. Рекао је и да му је полицијски службеник који је седео на месту сувозача а са којим је једино и разговарао критичном приликом рекао да ли му је познато да је казна за непрописно паркирање преко 100.000 динара а да их је он тада позвао да уђу у ресторан. Заправо прво су му рекли да ће да га алко тестирају, па када их је слагао да је попио само два пива онда му је полицијски службеник који је седео на месту сувозача рекао да ли зна колика је казна за непрописно паркирање, односно да је преко 100.000 динара и он их је тада позвао да уђу у ресторан. У ствари, прво су му рекли да ће да га алко тестирају, па након тога му је полицијски службеник који је седео на месту сувозача рекао да је казна за неупаљена светла и за непрописно паркирање преко 100.000 динара и он их је тада позвао у ресторан да једу са њим.

Што се тиче потписивања записника у полицији, у тужилаштву се изјашњавао да је потписао већ откуцану пријаву, међутим на главном претресу је појаснио да је у полицији потписао неку изјаву, не зна да ли једну или више, није читао изјаву коју је потписао, а сматрао је да потписује изјаву која се тиче садржине да је објашњавао како је изгледао полицијски службеник који је седео на месту сувозача критичне вечери када је заустављен. Он је том приликом у полицији објашњавао да се ради о лицу тамније пути, да није имао прслук и објашњавао је возило и то је једина изјава коју је дао у полицији. Док је он то причао полицијски службеник, мисли да се зове , је то куцао и то што је куцао му је дао да потпише и он је то потписао. Друга изјава коју је потписао, односно документ је сачињен приликом предузимања радње препознавања. Само те две изјаве је потписао и

једну изјаву или две кад је био код тужиоца. При томе ни једну изјаву коју је потписао није прочитао.

На главном претресу се изјашњавао и да је у кафану „Криво врпче“ након што су га полицијски службеници зауставили отишао између 19 и 21 сат, а полицијски службеници су га зауставили непосредно пре тога ту испред кафане. Зна сигурно да је напољу био мрак и већ је горело улично осветљење.

На питање председника већа током радње препознавања када се изјаснио да препознаје лице под редним бр.2 да ли је то лице означио као лице које је седело на месту сувозача у полицијском возилу које га је критичном приликом зауставило или и као лице које је од њега том приликом тражило и узело новац у износу до 3.000 динара, сведок је одговорио да се изјаснио да га препознаје као лице које је седело на месту сувозача у полицијском возилу, а да није сигуран да ли му је критичном приликом полицијски службеник тражио и од њега узео новац у износу од 3.000 динара. Када је био у Полицијској управи непосредно након критичног догађаја не може да се сети да ли је тада могао да се изјасни да ли му је један пол службеник тражио и узео новац у износу од 3.000 динара. Кад каже није сигуран да ли је дао или није дао новац, мисли на то да се не сећа да ли је дао или није дао новац полицијском службенику. Неспорно је да је записник о препознавању лица потписао.

Након што је председник већа сведоку предочио записник о препознавању лица МУП СУП Одсек-Центар Ниш број 5978/С 18 од 05.09.2018. године и након што је сведок записник и сам прочитао, изјавио је да јесте био присутан приликом обављања радње препознавања лица које је описано предметним записником с тим да полицијске службенике није описао са свим детаљима како се у записнику наводи и то да није изјавио да је један полицајац био старости око 45 година, висине око 185 цм, већ само да је био црне пути, док за другог полицајца ништа није навео у вези са његовим описом. Што се тиче наставка записника на другој страни навео је да јесте навео да препознаје лице које је у полицијском возилу седело на месту сувозача, а да није навео да је то лице од њега тражило и узело новац у износу од 3.000 динара како не би против њега поднео пријаву за прекршај управљања возилом без коришћења кратких светала и без алко тестирања. При томе напомиње да на возилу није имао упаљена никаква светла и прекршај за светла је био, а био је и за непрописно паркирање, јер је стајао у раскрсници са два точка на коловозу, а два точка на тротоару и конзумирао је алкохол много изнад количине коју је навео од два пива јер је пио цео дан. Дакле, неспорно је да су му том приликом полицијски службеници који су га зауставили три прекршаја „опростили“, само што је за алкохол слагао, односно на њихово питање пријавио је мању количину. Неспорно је да је записник о препознавању на месту сведок-оштећени а ковић потписао и увидом у записник потврђује да је на записнику његов потпис.

Сведоку оштећеном и ковићу је током главног претреса репродукован снимак са ЦД-а без ознаке, фолдер са ЦД - ДВР_8_1 20180826, време означено на снимку 26.08.2018. године од 02:52 до 02:57, који је јавни тужилац предложио да се изведе као снимак који је забележила камера са ресторана „он“ који је у непосредној близини места где је сведок описао да се десио догађај о коме се он пред судом изјашњавао и који приказује да је полицијско возило зауставило бело комби возило, како би сведок извршио увид у тај снимак и изјаснио се о томе да ли себе на том снимку препознаје и да ли се ради о догађају који је он описивао у свом искзау. Након што је извршено репродуковање снимка који се састоји из више делова и који приказује да се бело комби возило зауставља тако што се делимично паркира на коловозу, а делимично на тротоару, да затим наилази полицијско возило, зауставља се поред белог комбија, тј. паралелелно са њим, затим прелази испред комбија, да из белог комбија излази лице са места возача и прилази

сувозачевој страни полицијског возила, да се ту задржава одређено време, а након тога одлази, не назад у своје возило, већ на другу страну, а возило му остаје паркирано на истом месту, сведок а ковић упитан да ли себе препознаје на овом снимку и да ли се када је сведочио пред судом изјашњавао о догађају који снимак приказује изјавио је да не може са сигурношћу да тврди да себе препознаје на овом снимку, нити ту могућност може да искључи из разлога што се на снимку то добро не види, да не може да потврди да је на снимку догађај о коме је сведочио, а да такође не може ту могућност ни да искључи. Не може да тврди да је на снимку улица Партизански пут у којој се налази кафана за коју је навео да је у њу ишао, зато што се не види ни један објекат. Неспорно је међутим да је критичном приликом управљао комбијем који одговара комбију који снимак приказује јер комби јесте био беле боје као на снимку, е Цитроен, али не може да потврди да је на снимку баш возило којим је управљао. Мисли да су на снимку упаљена светла на том возилу, а њему су светла на возилу била угашена. Угоститељски објекат он је од кафане Криво врпче удаљено неких 200 метара и ти објекти се налазе у истој улици и то Партизански пут. Нису објекти који се налазе на истој страни улице. Након што га је полиција зауставила у догађају о коме је сведочио, од полицијског возила је отишао у кафану Криво врпче, дакле није се враћао у возило и возило није померао, и то јесте приказано и на овом снимку. Међутим, због лоше видљивости не може да тврди да је његово возило на снимку. Локацију коју снимак приказује не препознаје. Иначе, ул. Партизански пут је широка улица, има по једну траку за сваки смер и паркинг са стране. Ово што види на снимку не може да повеже са том улициом Партизански пут.

Сведок Р Ћ у тужилштву је навео да је дана 25.08.2018. године је у периоду од 22,00 до 24,00 часова седео у кафани "Шаљино кафанче" у ул. Партизански пут, да је у једном тренутку, не сећа се колико је сати било, његовом столу пришао а ковић, кога зна из виђења, питао га да ли може да седне за његов сто и затим му рекао да су му узели новац. Како је он полицијски службеник у ПУ Врању, ОКП као инспектор имовинских деликата помислио је да је дошло до неког разбојништва, али му је а тада рекао да су му саобраћајни полицајци пре него што је дошао до њега узели новац у износу од 3.000 динара, јер му светла нису била упаљена и да га не алкотестирају. Он је одмах о томе СМС поруком обавестио начелника ПУ у Врању, два- три минута након тога га је позвао начелник ОКП а , а недуго затим и шеф привредног криминала а ић, као и инспектор СУК-а . Након тога су на лице места дошли а ић и , након чега су њих двојица, он и а ковић отишли у зграду ПУ у Врању, у канцеларију Сектора унутрашње контроле. Након тога, он је питао начелника у а да ли може да остане и да буде записничар приликом узимања кривичне пријаве од е ковића, начелник му је то дозволио и он је присуствовао узимању кривичне пријаве из разлога што никог другог од инспектора СУК-а није било у згради Полицијске управе. Све што је рекао а ковић унето је у записник, ништа није у записник уношено осим онога што је а изјавио. У вези са тим да ли му је а ковић деловао као да је доста под дејством алкохола, сведок је навео да не зна. Процедура кад се сазна за извршење кривичног је да се о томе први обавештава непосредни старешина. Он није обавестио о догађају дежурну службу, већ начелника ПУ у Врању, а да ли је он то учинио, он не зна. Навео је и да му није познато да ли је исте вечери вршено претресање лица и возила полицијских службеника који су критичне вечери радили на територији Града Врања.

Када је испитан на главном претресу сведок је навео у вези са критичним догађајем да је 25.08.2018. био у кафани „Криво врпче“ у вечерњим сатима када је у кафану дошло лице које до те вечери није познавао иако је евидентно да живе у комшилуку. Пришао му је и рекао му: „Инспекторе јел слободно да седнем“, сео је за његов сто и рекао му „Опљачкаше ме“, а на његово питање „Ко“ пошто је првенствено мислио да је разбојништво јер ради на разбојништвима, он му је одговорио „Ови твоји“. На његово

питање „Који моји“ он је рекао „Саобраћајци“ и мисли и да му је рекао да се радило о суми од 3.000 динара. Питао га је да ли то може да пријави и он му одговорио да је његова воља да ли ће да пријави, и он је онда рекао да случај хоће да пријави и да сведок зове јер он хоће да се тај случај пријави. Из тог разлога је он позвао прво начелника ОКП, а затим главног начелника ПУ и испричао му о чему се ради, он га је питао да ли то лице хоће да то посведочи. Питао је у да ли хоће да пријави и да се направи записник, он је рекао да хоће. Њега је начелник позвао после тога и рекао му да буде ту присутан са њим док не дође екипа. Остао је са њим да седи за истим столом и за отприлике 45 минута ту су дошли шеф привредног криминала а и њ и колега из унутрашње контроле. После тога су отишли у канцеларију унутрашње контроле где је узео изјаву на околности које су се десиле и ту изјаву је дао ошт. а ковићу. Он је сазнао да се то лице зове а ковић тек током разговора са службеницима унутрашње контроле. је узимао изјаву а он био ту присутан са ошт. ковићем, пошто је на тренутке излазио да би копирао документацију и слично. Док је а ковић говорио сачињаван је записник и он је све време ту био присутан, а након што је сачињен записник исти је потписан од стране њега као записничара и од стране а као овлашћеног службеног лица и био је присутан и када је изјаву потписао а ковић. а је прочитао изјаву која је том приликом сачињена, могуће да је чак и узео примерак, заправо је сигурно узео примерак изјаве, а након што је прочитао изјаву је потписао. Не може да се изјашњава о томе да ли је а ковић био под утицајем алкохола, а што се тиче изјаве, изјаву је могао да да и нормално је причао. Након давања и потписивања изјаве он је отишао из ПУ таксијем, возилом, а за овог у ковића не зна како је отишао из ПУ. Ништа му није познато о томе о којим колегама полицијским службеницима се евентуално радило а за које је а ковић наводио да су га опљачкали, нити где је евентуално био заустављен од стране пол.службеника, све је то надаље радила унутрашња контрола, а а ковић му критичном приликом када је ушао у кафану о догађају није рекао ништа више сем онога што је причао да су га опљачкали саобраћајци и да се радило о суми од 3.000 динара, тако да он уопште не зна место где се то о чему је а ковић говорио, одиграло.

Када је сведоку предочено да је у тужилаштву навео и да је у кафани био у периоду до 22,00 - 00,00 сата, а да су из кафане у ПУ отишли између 00,00 и 00,30 сати сведок је навео да при тим наводима остаје, као и при наводима да му је том приликом оштећени рекао да му је новац узет јер није имао упаљена светла и да не би био алко тестиран, пошто је изјаву у тужилаштву дао мањим протеком времена и након тог је било још 200 случајева тако да се свих појединости сада на главном претресу не сећа, али свега чега се сећао је предочио у тужилаштву. Појаснио је да је критичном приликом у ПУ узимао изјаву од оштећеног, дакле разговарао са њим а он је куцао записник и после је изјаву и потписао на месту „записничар“. а је критичне вечери одведен у службене просторије службе унутрашње контроле. Он није припадник унутрашње контроле, али је с обзиром на то да је службено лице био овлашћен по Закону о полицији да пружи помоћ колегама и да поступа приликом узимања изјаве од ошт. е ковића. Навео је и да је сигуран да је он платио рачун у кафани, а не а ковић. У вези са тим да је а ковић, како је описао, пријавио извршење кривичног дела, па да ли је одмах потом предузета радња проналажења возила и лица и радња претресања возила и лица, сведок је навео да са његове стране лично није, да он даље службене радње није предузимао већ је отишао кући након дате изјаве полицији. Након сачињеног извештаја из ПУ а ковић је изашао први, а након тога и он заједно, али свако на свој правац.

На главном претресу извршено је суочење сведока е ковића и сведока раћа на околност да ли је а ковић рекао критичном приликом да су га саобраћајци опљачкали и да жели да пријави догађај или је рћ и ковићу рекао да је видео да је полицијским службеницима он дао новац у износу од 3.000 динара и питао га зашто је то учинио и рекао да треба да пријави догађај, па су сведоци окренути лицем у лице и један према другоме изјавили и то а ковић окренут према сведоку рућу кога све време избегава да

погледа у очи, да се не сећа ко је први почео разговор од њих двојице, али да мисли да је он том приликом ру ћу рекао да су му полицијски службеници узели новац. Након што је председник већа предочио сведоку и ковићу да сада приликом суочења са сведоком ром ћем мења исказ и да наводи да је он ру рекао да су му полицијски службеници узели новац, с тим да на питање председника већа наводи да се не сећа да ли му је рекао и колико новца су му пол. службеници узели, сведок а ковић наводи: „Па јесте, тако је било, ја сам ру ћу рекао да су ми полицијски службеници узели новац, а не сећам се тога да ли сам ја пришао ру и отпочео разговор са њим или он мени“. Сведок р ћ је остао у свему при свом исказу приликом суочења са сведоком ом ковићем.

Сведок Ић је у исказу навео да је запослен у ПУ Врање, поступа у дежурној служби саобраћајне испоставе Врање и да не може да се сети да ли га је а ћ звао 19.04.2018. године уопште у току априла и маја 2018. године да би му проверио податке за лице из разлога што је то његов свакодневни посао да га позивају полицијски службеници, има од 20-100 позива у једној смени и на захтев полицијских службеника им доставља одговарајуће податке. Полицијски службеници најчешће траже проверу за лице или проверу за возило или за возачку дозволу. Он је испред компјутера и има податке из система ЈИС у које врши увид и на захтев полицијског службеника му те податке доставља. Полицијски службеник коме је одређени податак потребан позива га и каже му да м је потребна провера за лице, има ЈМБГ или друге основне податке или само пребивалиште, заправо му пол.службеник предочава оне податке о лицу којима располаже у конкретном случају и нема обавезу да му нужно да одређене податке да би он могао да му достави податке из ЈИС МУП РС. Он не зна надаље шта се ради са подацима које је доставио пол.службенику, односно да ли ће он поднети пријаву или му је потребна само одређена провера, то није у домену његовог посла. Пол.службеник од њега проверу података захтева телефоном, радио везом или фиксним или мобилним телефоном или лично, усмено уколико се нађе у станици и не постоји обавеза да он о томе сачини писани захтев, нити постоји његова обавеза да о томе да му је податак тражен сачини било какав писани траг. Не зна да ли траг о томе остаје у самом компјутеру. У том периоду је коо број телефона 0692157675 јер је је то његов број. Објаснио је још да принцип рада у време које је спорно је био такав да се у систем уђе на једну шифру а да затим различити пол.службеници користе ту шифру да приступе подацима, с тим да се сада ситуација у вези са тим прилично изменила. Навео је и да када прими позив од пол.службеника коме је потребна провера нема обавезу да евидентира у систем име пол.службеника који је тражио да изврши проверу. Ни на крају радног времена нема обавезу да сачини било какав извештај о извршеним проверама у току радног времена. Пол.службеници којима је потребна провера њега као запосленог у дежурној служби позивају путем радио везе или преко фиксног телефона дежурне службе или на његов приватни моб. број који је у то време био 0692157675 и то најчешће онда када је фиксни телефон заузет, а пол.службенику је потребан неки података или му је просто тако лакше да ступи у комуникацију са њим.

Сведок Ћ испитан као сведок у тужилаштву је навео да је полицијски службеник ОСП СПИ за Град Врање и да је дана 25.08.2018. године био на радном задатку од 17,00 до 01.00 часова., као вођа патроле, радно ангажован на обезбеђивању манифестације "Дани Врања", док је о ћ био пратилац. Задужили су возило "Шкода рапид" рег.бр. Р 028 -205. У току целе вечери се налазио на раскрсници ул. Краља а Првовенчаног и а ића где је вршио физичко обезбеђење - регулисање саобраћаја, а поступајући по посебном Плану саобраћајног обезбеђења и тада је чуњевима блокирао саобраћај на наведеној раскрсници и преусмерио саобраћај у правцу ул. а ића. о ћ се налазио у току целе вечери на раскрсници ул. а ића и Жикице ића Шпанца такође на физичком обезбеђењу, односно регулисању саобраћаја. Возило које су задужили је све време било код а и било је паркирано у ул. а ића и то возило је делом блокирало саобраћај у тој улици, обзиром да се

та улица састоји из две физичке одвојене коловозне траке. Отприлике од 19,00 часова па до 01,00 час са њима је био и помоћник директора ОСП СПИ за Град, а ћ. Око 23,30 часова помоћник директора је издао наређење у да службеним возилом оде на терминал који се налази код зграде "Јумка", а у паркинг сервис, како би возилу које је претходно уклоњено специјалним возилом "паук" издао ПМС и ПМО образац. Након овога, о се вратио у центар града где је њега покупио и отишли су у Полицијску станицу. Са њима је другим возилом ишао и помоћник командира. Раскрсница где су о и он регулисали саобраћај је од ПС удаљена два до три километра у једном правцу, а терминал се од места где су се они налазили у току вечери налази на удаљености од једног километра. За цело вече они су возилом прешли 8 километара, како је то и уписано у налогу за локалну возњу.

У току вечери нису пролазили кроз улицу Партизански пут, јер за то нису имали било какве потребе. Иначе, улица Партизански пут је веома близу зграде Полицијске станице и удаљена је мање од једног километра.

На главном претресу је навео да је запослен као саобраћајни полицајац при ПУ Врање и да се за дан 25.08.2018. године сећа да се тог дана одржавала манифестација „Дани Врања“ и да је поступао са колегом оћем у патроли по посебном Плану саобраћајног обезбеђења. Патрола је била задужена возилом „Шкода Рапид“, не сећа се којих рег. ознака с обзиром на то да није увек коо исто возило већ то зависи од распореда старешина. У сваком случају у налогу за обављање службеног задатка морало је да буде предвиђено и које возило ће његова патрола том приликом да ко. У сваком случају и његова полицијска испостава и друге пол. испоставе иначе користе возило „Шкода Рапид“ и то махом то возило, док је у то време било и возила Пунто, али у много мањем броју. Манифестација „Дани Врања“ одржава се у поподневним и вечерњим сатима. По посебном Плану у оквиру саобраћајног обезбеђења, колега о и он су били налогом за службено поступање упућени на тачно одређене локације - он је том приликом био у центру Врања а то подразумева ул. Краља а Првовенчаног и а ића, заправо је био на раскрсници те две улице, док је колега оћ био на следећој раскрсници од њега, што је на удаљености од неких 50-100 м, а ради се о раскрсници ул. Боре ћа, а ића и Вуле а. Локација на којој је он био је била заправо на километар и по од зграде ПУ Врање. Кад су кренули на смену кретали су се возилом ул. Пролетерских бригада где је њихова станица, Трг Братства и јединства, ул. Краља а Првовенчаног. Када су дошли на своју локацију изашли су из возила, он је остао на раскрсници коју је претходно описао, да постави чуњеве, а о одлази на своју локацију возилом, а са њима је био и заменик командира аћ, с тим да је он био критичном приликом својим возилом. Целу смену је био на тој раскрсници и при завршетку смене о је тим истим возилом дошао по њега, покупили су чуњеве и отишли су у њихову станицу СПИ Врање. У одласку такође нису пролазили улицом Партизански пут, већ су се кретали улицама или Београдском или а ића, не може тачно да се сети, али су то две могућности којим су могли да оду до своје станице. Такође напомиње суду и да се сећа да је у току смене колега о код кога је било возило био поз од стране дежурне службе, а по наређењу заменика командира, да изда возило које је било уклоњено пауком и тамо је отишао службеним возилом на локацију код Јумкове зграде, јер се ту налази депо, а улица је 11. Конгрес. о је тада био сам у возилу. Сматра да ни тада о није могао да иде ул. Партизански пут јер се ради о потпуно другој локацији у односу на ул. 11. Конгрес где је о том приликом ишао. Иначе због манифестације коју је поменуо том приликом је било ангажовано више патрола јер је била појачана контрола, а напомиње и то да је возила „Шкода Рапид“ осим саобраћајне полиције, кола и полиција опште надлежности.

Након што је сведоку предочена допуна Плана саобраћајног обезбеђења објаснио је да допуну саобраћајног обезбеђења сачињавају старешине и да су они у обавези да се плана о саобраћајном обезбеђењу као и његове допуне придржавају, да они поступају по

том плану и он их обавезује да буду на локацији за коју су по плану одређени, а било каква одступања су могућа само изузетно, по наредби старешине.

Сведок се изјаснио и да се у књигу евиденција уписују опоменути возачи за лакше прекршаје, да су ту књигу водили пол.службеници јер су по доласку са терена уписивали податке о возачу ког су током трајања смене тог дана опоменули за лакше прекршаје у смислу непрописног паркирања, неношење докумената и слично, а уз претходну проверу како би утврдили да се ради о лицу које има возачку дозволу, које није прекршајно кажњавано, да нема писану заштитну меру, да је возило регистровано, да им је то било допуштено поступање, али да више нису овлашћени да изричу опомене уместо издавања прекршајних налога. Не може да се тачно изјасни у ком тренутку су та њихова овлашћења престала, од 2019. октобра месеца сигурно, не може да се сети до ког временског периода су тако поступали у смислу издавања опомена уместо прекршајних налога. Сведок је објаснио и да када буде заустављен возач за кога као саобраћајни полицајац посумња да је у алкохолисаном стању и ако се возач изјасни да је у алкохолисаном стању и у критичном периоду, па и данас, постоји обавеза пасивног алкотестирања сваког возача који буде заустављен приликом контроле саобраћаја и лице за које се утврди присуство алкохола приликом алко тестирања није могло да добије опомену јер се ни у ком случају без обзира на количину алкохола није могло радити о лакшем прекршају. Чак и у ситуацији да се радило о благој алкохолисаности радило се о прекршају. Сваког возача имају обавезу да пасивно алкотестирамо што значи да се апарат само приближава уснама возача који треба да нешто изговори да би апарат могао да региструје присуство алкохола и уколико на тај начин буде регистровано присуство алкохола, апарат пребацују на активно алко тестирање како би утврдили која је количина алкохола код конкретnog возача. Таква њихова обавеза константно постоји, па је постојала и у време од значаја за овај поступак тј. августа 2018. године. У конкретnoj ситуацији када би заустављени возач предочио да је претходно конзумирао алкохол, његова обавеза је да врши алко тестирање тог лица.

У вези са налогом који добије за извршење службеног задатка као полицијски службеник и конкретним задацима који су констатовани налогом да ли су у обавези да се придржавају наведених локација и наведене сатнице, сведок је објаснио да су у обавези да у време наведено у налогу за извршење службеног задатка буду на релацији која је у том налогу наведена за ту сатницу, а само изузетно по налогу старешине или дежурне службе ако се десе догађаји типа саобраћајне незгоде и слично, могу да одступе од тога да у наведеној сатници буде на локацији која је у налогу означена. Након тога у налогу, односно на полеђини налога или у зависности од ситуације у посебном извештају, констатују одступање од локације и разлоге за то. Сведок је објаснио и да би се дошло од Полицијске испоставе до локације Пролетерских бригада не мора да се прође ул. Партизански пут, већ могу да се све време крећу ул. Пролетерских бригада. У односу на тај део града ул. Партизански пут налази се на потпуно другој локацији.

Сведок О Ћ у исказу који је дао у тужилаштву је навео да је полицијски службеник ОСП СПИ Врање и дана 25.08.2018 године у периоду од 17,00 часова до 01,00 час је био радно ангажован на саобраћајном обезбеђењу манифестације "Дани Врања". У патроли су били он и Ћ возилом „Шкода рапид“ П 028-205. Он се налазио у ул. а ића на раскрсници са улицама Жикице ића Шпанца, Вуле а и Боре ћа, док се колега налазио у центру града у ул. Краља а Првовенчаног. Све време са њима је био и помоћник командира а Ћ. Возило се налазило код њега. Око 23,45 часова га је позвао помоћник командира и рекао му да оде до терминала где "паркинг сервис" одвози непрописно паркирана возила. Отишао је тамо и написао прекршајни налог и пмв образац за возило које је било непрописно паркирано и које је уклонило специјално возило "Паук". У центар града се вратио око 00, 40 часова где је купио колегу ћа и заједно су отишли до станице. Возилом "Шкода рапид" су у току

вечери прешли око 8 километара. У току целе вечери нити он, нити колега нису пролазили улицом Партизански пут. Када је ишао до терминала колега Ћ није био са њим.

И на главном претресу је навео да је 25.августа била манифестација „Дани Врања“ и да је поступао са колегом Ћ ом по посебном Плану саобраћајног обезбеђења, да су на терен ишли возилом Шкода Рапид, не може сада да се сети којих рег.ознака, а возило је одређено претходно, односно пре поступања налогом за извршење службеног задатка и тај налог добију непосредно пре него да „узму“ смену, тада добијају и налог за возило. Иначе поступају по налогу за извршење службеног задатка, међутим постојала је потреба за доношењем посебног Плана саобраћајног обезбеђења због манифестације која се одржавала јер су тада потребе за поступање пол.службеника обимније и веће. Тим планом се одређује која ће патрола на којој позицији да се налази, а то им је прецизирано у налогу. План је групно одређење за све патроле које конкретном приликом поступају, а налог добије свако од њих као и иначе што свакодневно те налоге добијају. Сама локација поступања критичном приликом била је одређена Планом саобраћајног обезбеђења. Критичног дана са колегом ом Ћ ем возилом које су задужили, од станице у ул. Пролетерских бригада отишли су на локације за које су били одређени и то на локацију која је била у центру Врања, он је ту а оставио, а он наставио возилом до своје локације која је од ове била удаљена 50-ак метара и ту је паркирао возило, а био је на локацији раскрсница ул. а ића, Жикице Ј.Шпанца, Вуле а, Боре Ћа и Доситејево. У једном тренутку током трајања смене Ћ а му је издао наређење да оде до терминала и изда возило лицу коме је возило уклоњено од стране паркинг сервиса а након тога се поново вратио на своју локацију, односно на раскрсницу коју је описао. Терминал до кога је ишао налази се у ул. 11. Конгрес и та локација нема никакве везе са ул. Партизански пут, односно ул. Партизанског пута се не креће да би дошао до ул. 11. Конгрес. По завршетку смене возилом је отишао до колеге а, па су се заједно возилом вратили у своју станицу. Могли су да се крећу том приликом ул. Партизански пут, али мисли да нису. Не може да се сети с обзиром на време које је протекло од тада. Најчешће су се на тој локацији кретали ул. Пролетерских бригада а дешавало се да иду и ул. Партизански пут јер су то у принципу паралелне улице али им је даље када се крећу ул. Партизански пут, пошто је њихова станица у ул. Пролетерских бригада. Поуздано се сећа да контролу саобраћаја они као патрола те вечери нису вршили, већ су искључиво обављали посао регулисања саобраћаја том приликом. У принципу није у потпуности искључена могућност да када обављају посао регулисања саобраћаја зауставе неко возило уколико уоче неку неправилност, међутим избегавају да то чине. У принципу се свако придржава од њих онога што му је као посао означено у налогу за извршење службеног задатка. У неком смислу имају притисак од својих старешина да и приликом регулисања саобраћаја казне лице које се не придржава саобраћајног прописа, међутим то им није наведено у налогу. За критично вече се сећа за целу смену да никога нису заустављали ради вршења евентуалне контроле саобраћаја. Иначе за возило које су коли „Шкода Рапид“ може да каже да је августа 2018. возило које је пол. станица, као и пол. управа Врање, највише кола. Само њихова станица имала је 6 таквих возила, ПУ Врање 10-ак, и све подручне станице су имале у употреби та возила. У случају да патрола која је задужена за регулисање саобраћаја предузме контролу неког учесника у саобраћају о томе нужно остаје писани траг јер се о томе сачињава извештај на полеђини налога за извршење службеног задатка пошто о свим активностима предузетим у току смене остаје траг у смислу извештаја на полеђини налога, с тим да контролисана возила која не санкционишу не евидентирају, већ само возила, односно учеснике у саобраћају које су санкционисали. Приликом израде Плана саобраћајног обезбеђења старешине воде рачуна о томе да се локације из плана поклапају са локацијама које су им дате налогом за извршење службеног задатка, али у принципу то питање сагласности плана и налога је питање за онога ко исте доноси. Никада до сада се није десило да се локација на коју треба да буде упућен разликује у Плану и у налогу, с тим да је однос тих аката такав да је налог конкретнији, а План саобраћајног обезбеђења

уопштенији акт. Заправо у Плану постоје празна поља која се попуњавају на основу података који постоје у налогу.

Сведок је у исказу навео да се у вези са догађајем поводом кога је полиција поднела кривичну пријаву против овде оптужених сећа да је по налогу јавног тужиоца захтевао од лица из ресторана „он“ да преда снимке са спољашњих камера објекта. Претходно су остварили увид у снимак са камера да би утврдили да ли се на снимцима уочава обележено службено полицијско возило и када су утврдили да се на снимку возило уочава затражили су да им се предају снимци за дан 25.08.2018.године за време између 22,00 и 24,00 часова. Мисли да су тада уочили и о ком се тачно времену ради. Сећа се да рисивер није читавао стварно време и да је показивао 23.08., а он је тражио 25.08.2018.године, а по казивању а ђа - лица запосленог у „он“-у снимак са ознаком „23.08.“ је приказивао догађај који се реално десио 25.08., с тим да је снимак приказивао и да се ради о времену у преподневним сатима, а на снимку се видело да је већ била ноћ. По казивању тог а ђа, утврдили су да постоји одступање у времену које приказује снимак у односу на реално време када се догађај одиграо. Подаци наведени у потврди су сачињени на основу онога што је рекао ђ и такође и наведена разлика у времену је уписана у потврду према ономе што је ђ том приликом казао, с тим да је његово лично мишљење да је дошло до одређене пермутације приликом обрачунавања те разлике, али је он уписао онако како је он рекао да разлика постоји. Не може да образложи његове наводе које је унео у потврду да ДВР показује разлику од „три дана“ и временску разлику од „12 сати“, односно показује „12 сати и 10 минута унапред“ и могуће да је са тим у вези што је наведено да показује ДВР време унапред настао проблем, јер када су вршили увид у снимке када се кликне на датум „25.08“ – иконицу која означава датум 25.08. отвара се снимак на коме се приказује датум „23.08.2018.“, колико се сећа, с обзиром на то да је од тада протекло пет година. Том приликом је испред Сектора унутрашње контроле био само он да преузме снимак и како је већ објаснио руководио се овим што му је ђ показао као снимак за датум који је тражио и то 25.08.2018.године у времену које је означио у вечерњим часовима и на том снимку су уочили полицијско возило и руководио се и временом које је било означено на тој иконици непосредно пред отварање снимка, а како је већ навео образложење временске разлике унео је у потврду искључиво као наводе лица које је снимак предало, односно а ђа, а не као свој лични закључак о одступању у времену снимка у односу на реално време. Он није у могућности да објасни шта је подразумевао под тим да снимак приказује временску разлику унапред, нити откуд разлика у времену од 10 минута. За лице које му је предало снимак шта је по струци и чиме се бави му није познато, с тим да када је дошао у ресторан „он“ и затражио лице које може да му да снимак са камера они су га упутили на а ђа. Снимак је пребачен са рисивера на флеш меморију и то је урадио ђ у његовом присуству и само за време када снимак приказује да долази и одлази полицијско возило. У том периоду су углавном тако радили, а у последње време полицијски службеници то обављају преко форензике.

Сведок А Ђ је у исказу навео да у време означено као време извршења дела па надаље ради у истој Организационој јединици, Одељење саобраћајне полиције – СПИ Врање, данас као заменик командира, а 2018. године као помоћник командира. Овде оптужене познаје као полицијске службенике, с тим што су у критичном времену обојица била у Одељењу саобраћајне полиције – СПИ Врање. Са догађајем који им се ставља на терет површно је упознат. За дане 24, 25. и 26. август 2018. године зна да су у то време „Дани Врања“ и да је тада појачана акција саобраћајне контроле. Након што је сведоку дато да изврши увид у допуну Плана саобраћајног обезбеђења ПУ Врање, сведок се изјаснио по имену и презимену да су полицијски службеници који су били дужни да врше контролу потеза улице Партизански пут за дан 25.08.2018. године на месту и у време када се ставља на терет овде оптуженом и ћу да је предузео радњу примања мита, полицијски службеници ПС Трговиште и то ђ и . Рукопис у допуну Плана саобраћајног обезбеђења

препознаје јер се ради о његовом рукопису и он је ту допуну сачињавао. Према допуни Плана овде оптужени у том периоду је требало да буду у ул. Пролетерских бригада. У допуни постоји сатница, односно време и то тако што се ради о времену од 20,,00 до 03,00 часова.

Након што је сведоку дат на увид налог за извршење службеног задатка 001250 од 23.08.2018. године за дан 25.08.2018. године за овде оптужене, на питање браниоца адв. е Костића да ли је према налогу за извршење службеног задатка овде оптужени требало да буду у ул. Партизански пут и уколико јесу у које време и да ли се налог за извршење службеног задатка садржински поклапа са допуном Плана саобраћајног обезбеђења, сведок је навео да се налог за извршење службеног задатка и допуна Плана саобраћајног обезбеђења садржински не поклапају у потпуности и то у делу да према допуни Плана саобраћајног обезбеђења оптужени су требали да буду у ул. Пролетерских бригада све време, односно до 03.00 сата, вероватно до завршетка манифестације, а према налогу за извршење службеног задатка у ул. Пролетерских бригада је требало да буду у времену од 21,00 до 23,00 часа, од 23,00 до 01,00 час је требало да буду у ул. Косовској, од 01.00 до 03,00 часова опет у Пролетарских бригада, а у ул. Партизански пут тек од 06,00 сати ујуту до краја смене. До одступања долази због ситуације да се налог за извршење службеног задатка сачињава отрпилике два дана раније, док допуну Плана саобраћајног обезбеђења сачињавају непосредно пре конкретног поступања. Што се тиче поступања полицијских службеника могуће је да дође до одступања у односу на налог за извршење службеног задатка, а по наређењу дежурног старешине и то у ситуацијама када се изванредно деси догађај попут саобраћајне незгоде и слично. Такође на основу наређења дежурног старешине може да се одступи и од допуне плана саобраћајног обезбеђења, исто с обзиром на неки конкретан а ванредан догађај. Наређење дежурног старешине је у усменој форми, а што се тиче писаног трага самих полицијских службеника у вези са тим, он ће постојати у ситуацији када је било неког поступања и о њему полицијски службеници сачинили службену белешку. Могуће је да се такав догађај заведе и у дневник догађаја. Могуће је да о томе нема никаквог писаног трага, односно да не буде конкретног поступања полицијских службеника, те да се то не евидентира.

Полицијски службеници приликом поступања морају да се држе налога за извршење службеног задатка, с тим да у конкретном случају пошто је постојао План саобраћајног обезбеђења и његова допуна, а због манифестације „Дана Враћа“, полицијски службеници поступају у складу са планом и његовом допуном, а по истеку времена за које су План и допуна плана донети настављају да поступају по налогу за извршење службеног задатка. По плану саобраћајног обезбеђења овде оптужени је критичном приликом требало да буду у ул. Пролетерских бригада, а где су они заиста били он то не може да каже. У ул. Партизански пут у овом времену је требало да буду патрола из ПС Трговиште, како се већ претходно изјаснио, и то ћ и . Полицијске патроле до доласка на место на које је распоређена службеним налозима, односно плановима и допунама Плана саобраћајног обезбеђења има службена овлашћења. Зграда СПИ Враће се налазила у ул. Пролетерских бригада, само на почетку те улице. Према налогу и Плану саобраћајног обезбеђења обавеза је оптужених била да буду у целој улици Пролетерских бригада, односно на погодној локацији те улице. Удаљеност улице Партизански пут до ул. Пролетерских бригада је око 1 км, повезује их Француска улица.

Доказ испитивањем сведока полицијских службеника а ћа и е а, као и сведока е ића и е ћ суд је на главном претресу извео по службеној дужности, сходно чл. 15 ст.4 ЗКП, налазећи да је то неопходно како би се предмет доказивања свестрано расправио, јер су они докази који су предложени и изведени у вези са поступањем патрола полицијских службеника на локацији у ул. Партизански пут где се догађај у вези са ом ковићем догодио, нејасни и потребно је да се и полицијски службеници који су били у критично

време задужени да поступају управо на локацији на којој се догађај одиграо изјасне пред судом о својим сазнањима, као и да се сведоци а ић и а ћ као лица која су била предмет полицијске контроле изјасне о ономе шта је и на који начин било предмет контроле, а раније поступајући (тада заменик) јавног тужиоца на коме је иначе терет доказивања, у оптужници, нити у уводном излагању испитивање наведених лица као сведока није предложио (иако је у ћ и испитивао као сведока у тужилаштву), па је јавни тужилац који је преузео заступање оптужбе у каснијој фази поступка у томе био прекулдиран.

Сведок Ћ у исказу је навео да ради као полицијски службеник у ПС Трговиште почев од 1992.године па надаље а по потреби иде у испомоћ и на друге локације, односно терене. Конкретно за дан 25.08.2018.године зна да се ради о периоду када су „Дани Врања“ и тада су они из ПС Трговиште били ангажовани на обезбеђењу те манифестације и сећа се да је са колегом он био конкретно на локалитету у ул. Партизански пут од аутобуске станице до „Палестине“ (насеље), тачније до моста на Морави и то је потез од сигурно 2-3 километра, можда и више. За целу смену су били распоређени у ул. Партизански пут, али не може да се сети кад је смена кренула и кад се завршила. Целу смену су и провели у ул. Партизански пут и ту су контролисали саобраћај водећи рачуна да евентуално не дође до загушења саобраћаја и предузимали све остало што је у домену њихове службе. Та надлежност да буду у ул. Партизански пут одређена им је од стране старешине из ПС саобраћајне полиције за Град Врање. Конкретно упућени су по писаном акту и то по Плану саобраћајног обезбеђења. Кад су примали смену сећа се да је видео и своје колеге овде оптужене само ту на пријему смене, после тога их уопште више није видео. Такође их није видео током трајања смене у ул. Партизански пут. Уопште их није видео да су том улицом прошли. С обзиром на дужину те деонице било је могуће да оптужени прођу полицијским возилом, а да их он не види, примера ради уколико су имали неки задатак. Не зна да ли су они могли да имају неки задатак у ул. Партизански пут где су били распоређени колега и он. Док су они били на задатку у ул. Партизански пут, друга полицијска возила, затим полицијске марице, војна возила и друга возила су пролазила том улицом јер иначе се ради о прометној улици. Колега и он су патролирали возилом е „Шкода Рапид“ из њихове подручне станице ПС Трговиште. Друга полицијска возила е „Шкода Рапид“ су несметано могла да прођу кроз ул. Партизански пут. Нису имали неко искључиво право да само они својим возилом буду у ул. Партизански пут тог 25.08.2018.године. Све што је рађено у њиховој смени, забележено је у њиховом налогу. Није му познато да су критичне вечери зауставили лице у ковића који је управљао путничким возилом е „Форд транзит“, а да га јесу зауставили то би било наведено у патролном листу, односно налогу за извршавање службеног задатка. Дакле, није му познато да су зауставили тог у ковића, да се ради о лицу које је конзумирало алкохол и да није имао укључена кратка светла. Током патролирања не постоји правило, некада возилом управља он, а некад колега, па не може да се изјасни конкретно 25.08.2018.године ко је тачно возио, а ко био на месту сувозача.

Сведок се изјаснио и да како они, тако и остале колеге полицијски службеници имају обавезу да лице у прекршају санкционишу и на сваком другом месту где такво лице буде затечено и не нужно само на месту где су упућени да обављају смену по Плану саобраћајног обезбеђења. Објаснио је да уколико у доласку до локације на којој обавља смену уочи лице које није безбедно да буде учесник у саобраћају, уочени прекршај увек може да санкционише. Критичном приликом 25.08.2018.године и он јесу коли возило којим су били задужени по Плану саобраћајног обезбеђења. Не може да се изјашњава да ли су у ул. Партизански пут интервенисале и неке друге колеге иако су по Плану саобраћајног обезбеђења ту били распоређени и он, јер се ради о улици дужине око 3 километра и примера ради они се полицијским возилом паркирају код ауто пута, односно на петљи, а око 2 километра остатка те улице им у том тренутку није видљиво, а ту су бројне попречне улице које се укључују и где циркулишу возила, па самим тим ту може да

прође и неко друго полицијско возило, односно и неко од колега. Лично он тако поступа и сматра да сваки уочени прекршај треба санкционисати, а не нужно само онај прекршај на локацији на којој су распоређени у једној смени.

Сведок је у исказу навео да је полицијски службеник у ПС Трговиште, а по налогу начелника Одељења саобраћајне полиције због недостатка полицијских службеника саобраћајне полиције често је ангажован на целом подручју ПУ Врање. Када је манифестација „Дани Врања“ буде ангажован за обезбеђење те манифестације. Када иде на испомоћ поступа по налогу за извршење службеног задатка. План саобраћајног обезбеђења је акт старешине и према том плану он распоређује патроле, тако да они заправо поступају по том Плану саобраћајног обезбеђења старешине. Након што је сведок извршио увид у допуну Плана саобраћајног обезбеђења ПУ у Врању од 22.08.2018.године која се налази у списима предмета навео је да види да су колега Ђ и он 25.08.2018.године били распоређени као патрола да поступају у ул. Партизански пут, што значи да су целу смену били у тој улици, па и у 23,00 часа. Улица је од центра Врања према Бујановцу и та улица Партизански пут је дуга око 2 км. За целу улицу колега Залтковић и он су били једина патрола. У тој улици су контролисали саобраћај. Уколико су у време док је трајала њихова смена уочили лице у прекршају они су морали према њему да спроведу комплетну процедуру и да њихово поступање евидентирају у налогу за извршење службеног задатка и евентуално у Књизи искључених возача уколико до тога дође и евентуално сачине и прекршајну пријаву. Не сећа се да су интервенисали према лицу ковић и.

На питање председника већа уколико је у ул. Партизански пут у време њихове смене заустављено лице у прекршају да ли је то нужно морала да буде патрола сведока и колеге а или су то могле да буду и неке друге колеге полицијски службеници, сведок је навео да га они нису зауставили, а не искључује могућност да су то могле да учине друге колеге полицијски службеници, иако се радило о улици где су они били упућени овом допуном Плана саобраћајног обезбеђења. Уколико до тога дође да патрола напусти реон на коме је распоређена или ако оде на паузу, мора о томе да обавести дежурну службу и дежурног старешину радио везом, ако не функционише радио веза онда зове телефоном дежурну службу или старешине, а ако то не учини, сноси последице и против таквог се предузимају дисциплинске мере. То може да уочи дежурни старешина када дође у обилазак или начелник, друге евиденције о томе нема. Само обиласком лица места може да се утврди да је патрола напустила лице места. Такође је навео и да напуштање места где се обавља патролирање по Плану саобраћајног обезбеђења дежурна служба, мисли да то евидентира у свесци. У току смене свака патрола има паузу и ту паузу од пола сата за осмочасовно радно време односно 45 минута за 12 часова рада, може да ко ван свог реона. Пре поласка на паузу јаве се дежурној служби а за време док користе паузу не шаље се друга екипа која ће да поступа на њиховом реону. За то време та конкретна локација није обезбеђена и друга службена возила могу да прођу конкретном улицом без икаквог надзора.

Сведок је објаснио и да „пасивно узорковање возача“ како стоји у налогу за извршење службеног задатка подразумева алко тестирање возача. Критичном приликом на извршењу службеног задатка били су возилом „Шкода рапид“ и то оним којим су задужени по допуни Плана за саобраћајно обезбеђење и сећа се да је он возио, а колега који је био вођа патроле је био на месту сувозача. У односу на налоге за извршење службеног задатка и допуну Плана саобраћајног обезбеђења они су с обзиром на то да су из ПС Трговиште били упућени на испоставу, поступали сигурно у ул. Партизански пут како је било одређено допуном Плана саобраћајног обезбеђења, а полицијски службеници ПИ Врање се евентуално онда померају у друге улице. С обзиром на дужину те релације они нису били у могућности да све време виде целу улицу. Према налогу за извршење службеног задатка овде оптужени су се дана 25.08.2018 у периоду од 23,00 до 24,00 часа,

налазили у ул. Косовској. Они из Полицијске станице Трговиште нису добијали истовремено и налог за извршење службеног задатка и имали допуну Плана саобраћајног обезбеђења као полицијски службеници из Врања, тако да су они - колега а и он као патрола, поступали искључиво по ономе што је наведено у том Плану саобраћајног обезбеђења. На испомоћи су биле колеге из ПС Бујановца, ПС Трговиште и ПС Прешево, мисли и ПС Владичин хан и Полицијска станица за ауто пут Врање.

На питање председника већа да ли је могуће да се полицијски службеници који су 25.08.2018.године у 23,00 часа били на локацији мимо улице Партизански пут, нађу на локацији у ул. Партизански пут својим патролним возилом, сведок је навео да их он није видео али се то дешава, односно могуће је да се то деси тако што на пример колеге користе паузу, јер и они кад користе паузу иду ван локације или уколико мењају локацију по налогу старешине, јер се из ул. Партизански пут попречним улицама крећу до других улица, односно до друге тачке да се изврши обезбеђење локације. Дужни су да као полицијски службеници санкционишу сваки уочени прекршај који се деси док су на дужности у смени, невезано за локацију на коју су упућени Планом саобраћајног обезбеђења.

Сведок А ИЋ навео је у исказу да му се једном у животу догодило да је заустављен од стране полицијског службеника, који је био у полицијској униформи који је по физичкој конституцији био нижи растом, али крупније грађе у смислу шире грађе. Био је у возилу које је заустављено на локацији преко пута Дуванске индустрије у Врању, не зна како се зове та улица и да ли је Краља а Првовенчаног. Не може да се изјасни да ли се то одиграло баш 2018.године марта месеца, с тим да опет напомиње да му се само једном у животу догодило да га полицијски службеник заустави и тражи личну карту коју тада није имао код себе. Након што му је полицијски алулжбеник затражио личну карту он му је рекао да исту нема код себе и он је тражио да му да број некога ко ће да издиктира његов матични број. Дао је број телефона његове мајке и тај полицијски службеник је њу позвао, она је издиктирала његов матични број и тај полицијски службеник је рекао њој да донесе документа. Он је остао ту поред возила и за отприлике 10 минута његова мајка је донела пасош, јер он у том тренутку није имао личну карту јер је два дана пре тога предао захтев за личну карту. Осим његове мајке полицијски службеник је звао и СУП и проверио неке податке. Након што је мајка донела пасош полицијски службеник је извршио увид у тај пасош и након тога га пустио.

На захтев јавног тужиоца у записнику је констатовано да је важећа лична карта сведока бр.012433091 издата 26.12.2022.године од стране ПУ Врање са роком важности 10 година.

Сведок се изјаснио и да не може да се сети када је поднео захтев за издавање личне карте да ли му је издата нека потврда коју би коо до добијања нове. У сваком случају потврду код себе није имао. На питање браниоца адв. е Костића да ли сведок у судници препознаје лице и да ли се то лице које је вршило контролу према њему налази у судници, сведок је изјавио да од овде присутних заиста никога не познаје, нити препознаје да је лице које је вршило разгледање личне документације, можда би могао да га препозна, зна да је био нижи и крупнији. Захтев за издавање нове личне карте је поднео зато што је претходну личну карту „сломио“, односно физички оштетио. Највише месец дана после овог догађаја је добио нову личну коју је такође сломио, па је поново захтевао издавање личне карте и онда узео личну карту коју је дао суду на увид. Пошто се сведок изјаснио да у судници не препознаје ни једно лице као евентуално полицијског службеника који га је том приликом зауставио, на питање да ли не препознаје то лице јер га не уочава или га се не сећа, сведок је навео да такво лице не препознаје у судници, па након што је председник већа подсетио сведока да се у исказу претходно изјаснио о физичким

карактекама полицијског службеника који га је том приликом зауставио у погледу његове грађе, у смислу висине пре свега и физичке конституције, да ли је сведоку проблем то што сва присутна лица овде седе, сведок је навео: „Не, зато што је то лице било баш ниже, а крупније и шире грађе“.

Сведок А Ћ је у исказу који је дала у тужилаштву навела да је дана 23.06.2018. године у вечерњим часовима управљала пмв "БМВ серија 3", рег.бр.VR 083 RE и кретала се улицом Јована Хаци-Васиљевића, када је зауставио један полицијски службеник кога се више не сећа, нити би могла да га препозна. Тражио јој је на увид документа, она му је дала возачку дозволу, личну карту, а саобраћајну дозволу није имала јер је није ни подигла из ПУ у Врању и возилом је управљала на потврду која јој је издата крајем маја 2018. године. У почетку она није успела да нађе ту потврду и полицијски службеник је преко централе проверио њене податке да ли има забрану за управљање моторним возилом. Недуго затим она је успела да нађе ту потврду и дала му је на увид. Одговорно тврди да је у тренутку контроле имала и возачку дозволу и личну карту и да им је показала и дала на увид. Сигурна је да је критичном приликом управљала возилом е "БМВ" иако је и возило е "Ауди А4", VR 052 KD у њеном власништу, али га не вози.

На главном претресу је навела да се сећа догађаја из 2018. године када су је полицијски службеници зауставили у Врању док је управљала моторним возилом е БМВ, не може сада да се сети којих регистарских ознака. Зауставили су је у улици која је у близини гробља у Врању, не зна која је тачно улица и сећа се да је зауставило 5-6 полицијских службеника ради контроле. Након заустављања један од полицијских службеника чије име не зна затражио јој је документа. Код себе је имала личну карту и возачку дозволу и то је полицијском службенику предала, а мисли да је била спорна саобраћајна дозвола јер је у том периоду код себе имала папир, односно потврду са којом је требало да сабраћајну дозволу преузме у ПУ Врање у одређеном року, а у време када је та контрола била саобраћајну дозволу још увек није преузела, пошто је то био јуни месец а непосредно пре тога се породила. Имала је уредно налепницу на возилу и тај папир у виду потврде је такође имала код себе. Извршена је провера тако што су један или два полицајца пришли возилу, лампом су осветлили ту налепницу и колико се сећа телефонским путем су извршили потребне провере. Пошто неко време није кола возило мало је трајало док је ту потврду нашла, односно док је видела где је супруг потврду оставио, а знала је да је била у возилу, тако да је свеукупно задржавање док су провере биле трајало 5 до 10 минута. Након што је дала и ту потврду када је нашла у возилу, а потврда је била у фасцикли која је била у касети, дакле одвојена од ових других докумената - личне карте и возачке дозволе, које су биле код ње јер јој стоје у новчанику. Дакле спорно је било да нађе потврду која се односила на саобраћајну дозволу. Ниједно од лица у судници не може да препозна као полицијског службеника који је вршио контролу о којој се изјаснила. Полицијски службеници су критичном приликом телефонским путем обавили провере, не зна да ли након што им је предала потврду која се односила на саобраћајну дозволу. Након извршене контроле, а пре него што су је полицијски службеници пустили да оде, вратили су јој документа и рекли да може да иде. Не сећа се да су јој помињали било какав прекршај или опомену.

Оптужени а Ћ је након испитивања сведока е Ћ навео да је сведок лице које је критичне вечери зауставио, да није био сам већ са више колега полицијских службеника, да не може да сети да ли је он тражио документа од сведока и да ли је он том приликом вршио проверу за сведока, јер је заиста било много полицијских службеника.

У вези са предлогом јавног тужиоца да се на главном претресу као доказ изведе материјал прибављен применом посебне доказне радње тајног надзора комуникације, и то снимак комуникације која се налази на диску број 1533726048111 2/2 за бројеве телефона 381604288313 и 381606777150 и снимак комуникација које се налазе на диску број 1533726048111 1/2 за бројеве телефона 381646777150, 381604288313 и 381606777150, јавни тужилац је посебним поднеском 10КТКО.бр.1073/18 од 07.11.2022. године определио конкретно комуникације у које предлаже да суд изврши увид.

Суд је најпре извршио увид у наредбу Вишег суда у Врању КПП Пов бр.22/18 од 26.01.2018.године из које се утврђује да је према ђ и из Врања одређена примена посебне доказне радње тајног надзора која се обавља путем телефона или других техничких средстава и надзор електронске или друге адресе осумњиченог заплена писама и других пошиљки, на телефонским бројевима 060 4288313 и 064 6777150, док се из наредбе Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције Пов По4 50/18 од 26.04.2018.године утврђује да је према и ћу који ко наведене бројеве мобилног телефона продужено трајање мере тајног надзора комуникације и продужено трајање мере тајног праћења и снимања. Из наредбе истог суда Пов По4 бр.103/18 од 06.06.2018.године утврђује се да је према и ћу проширена наредба Пов По4 бр.50/18 од 26.04.2018.године којом је продужено трајање мере одређене наредбом Вишег суда у Врању Кпп Пов 22/18 од 26.01.2018.године и на новоутврђени број мобилног телефона 060 6777150.

Након тога, а у складу са предлогом јавног тужиоца који је опредељен поднеском 10 КТКО бр.1073/18 од 07.11.2022. године, **суд је извршио увид у садржај комуникација** најпре за 19.04.2018.године између броја телефона 060 4288313 и 061 1631137 НН лица у време 15:31, за 19.04.2018.годин у 15:37 између броја 060 4288313 и броја а ића 069 2157675, за 19.04.2018.године у 15:40:37 између броја 060 4288313 и броја НН лица 061 1631137, за 19.04.2018.године у 15:41:09 између бројева 060 4288313 и броја а ића 069 2157675, за дан 19.04.2018.године у 17:29:33 између бројева 060 4288313 и броја 069 2157675 а ића, у комуникацију за дан 06.05.2018. у 10:34:04 између броја 060 4288313 и броја НН лица 061 1631137, у комуникацију за 06.05.2018.године у 15.05 часова између броја 060 4288313 и броја 061 2182410 који припада Јовани ђ и у СМС поруке размењене дана 06.05.2018.године у 14:44:05, 14:44:12 и 14:56:50 између бројева 060 4288313 и броја 061 2182410 који припада и ђ.

Како се наведена комуникација односи на део оптужнице (тач. 2 диспозитива). којим се оптуженом и ћу на терет ставља извршење кривичног дела из чл. 98. ст. 1. Закона о тајности података, за које кривично дело је јавни тужилац изменио оптужни акт и од оптужбе за ово кривично дело у току главног претреса одустао, то наведена комуникација није предмет посебне оцене суда.

Суд је извршио увид у комуникацију која је остварена дана 13.03.2018.године у 14:59 сати између бројева 064 6777150 и броја 066 8936125 који припада Виру ићу. У наведеној комуникацији лице са броја 064 6777150 позива саговорника, означава га речима „Вито“ и каже му да треба да се изврши провера за лице и да има основне податке, па на питање Вира ића „ко је то“ лице са броја 064 6777150 одговара „ђ“ и надање му се Вир Нђ обраћа речима „ћу“ а лице је са броја 064 6777150 наставља разговор и каже да раде са саобраћајним инспекторима, да он треба да изврши контролу, па након што га Вир воића пита „имаш матични“ он одговара „Немам не имам основне податке“ и даје податке да се ради о ић и, од оца Да, да је рођен 02.08.1996.године и даље му каже да му треба број личне карте и задња шест матична броја. Вир ић у комуникацији понавља ић а рођен 02.08.1996., а лице са броја 064 6777150 потврдно одговара, а када Вир ић каже да не постоји и да каже име оца он поново понавља, 02.08.96., Вир понавља „Да, 02.08.96“ и Ц као цигарете ић“, саговорник му одговара „Јесте брате“ а Вир ић му одговара да е

нема, да не постоји, на шта му саговорник каже „Не постоји, а добро, можда ће да га доведемо у станицу сад, ајде“.

По предлогу јавног тужиоца да се изврши увид у снимак који је сачинила сигурносна камера преноћишта „он“ у Врању, суд је извршио увид у достављени снимак из кога се утврђује да се исти састоји од десет краћих снимака, који се надовезују, сви са ознаком датума на снимку 26.08.2018. године и време почев од 02.52 па до 02.57, да је снимак настао у ноћним условима и док је упаљено улично осветљење. Снимак приказује улицу у којој се одвија саобраћај и приказује тротоар и саобраћајну траку у којој се саобраћај одвија у оба смера, затим приказује да се возило - бели комби које долази у сусрет надзорној камери, зауставља тако што је већим делом на коловозу, а мањим делом, са два точка са стране сувозача, на тротоару. Возило има регистарске таблице чији регистарски бројеви на снимку нису видљиви. На снимку се уочава да из истог смера из ког је дошао бели комби долази још једно возило које се зауставља на коловозу паралелно са комби возилом и то са стране возача комби возила, а затим наставља кретање, пролази комби и стаје испред комби возила. За наведено возило се затим уочава да има ознаку полицијског возила. По флуоресцентним ознакама на одећи уочава се да у полицијском возилу има лица на месту возача и на месту сувозача, чија се лица не уочавају због положаја камере, даљине, као и ноћних услова, нити камера снима ближе ознаке полицијског возила у виду регистарских таблица, тако да се исте уопште на снимку не виде. У наставку снимка из белог комбија са места возача излази лице одевано у мајци светле боје и шорцу и прилази полицијском возилу са сувозачеве стране. Лице које је из белог комбија пришло полицијском возилу стоји одређено време поред полицијског возила са стране сувозача окренуто према возилу са мало нагнутим телом тако да изгледа као да разговара са лицима која седе у полицијском возилу, а затим се окреће од полицијског возила леђима, има покрет руку и тела који одговара покретима који се чине када би лице из новчаника или торбице вадило неке ствари, а након тога се поново окреће према полицијском возилу и прилази сувозачевој страни и затим се поново окреће од возила и одлази истим смером којим се кретало пре заустављања, тротоаром окренуто леђима камери која је забележила овај догађај, креће се према комбију, али се не враћа у комби него пролази поред комбија са сувозачеве стране и наставља своје кретање до тренутка док се више не уочава на снимку.

Суд је на главном претресу извршио увид у писане доказе, и то у решење ПУ у Врању бр. 112-1254/2016 од 01.05.2016.године из кога се утврђује да је полицајац Ђ а запослен у Министарству унутрашњих послова распоређен са 01.06.2016.године на радно место Саобраћајни полицајац /УОСЛ/IV Саобраћајна полицијска испостава 2. категорије/Одељење саобраћајне полиције/ПОЛИЦИЈСКА УПРАВА У ВРАЊУ/ утврђено под редним бројем 03.09.3.13 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Пов. 01 број 2149/16 од 02.03.2016.године у свом звању.

Из решења ПУ Врање бр. 03/19 бр.112-92/2016 од 01.05.2016.године, утврђује се да је полицајац Ђ а, запослен у Министарству унутрашњих послова распоређен са 01.05.2016.године на радно место саобраћајни полицајац /УОСЛ/ IV Саобраћајна полицијска испостава друге категорије, Одељење саобраћајне полиције, Полицијска управа у Врању утврђена под редним бројем 03.19.3.13 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Пов 01 бр.2149/16 од 02.03.2016.године у свом звању.

Из решења ПУ Врање бр. 03/19 бр.112-92/2016 од 01.05.2016.године, утврђује се да је полицајац прве класе иЊ , запослен у Министарству унутрашњих послова распоређен са 01.05.2016.године на радно место заменик вође саобраћајног сектора прве категорије

/УОСЛ/ IV Саобраћајна полицијска испостава друге категорије, Одељење саобраћајне полиције, Полицијска управа у Врању утврђена под редним бројем 03.19.3.11 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Пов 01 бр.2149/16 од 02.03.2016.године у свом звању.

Увидом у извештај РС МУП ДП ПУ Врање, Одељење саобраћајне полиције, Саобраћајна полицијска испостава Врање бр. 108/18 од 14.03.2018.године, утврђује се да је извештај сачињен дана 14.03.2018.године у просторијама СП Врање од стране полицијских службеника Ћ и Ћ а, да су именовани дана 13.03.2018.године по распореду службе у времену од 13,00 до 19,00 часова били распоређени у контроли саобраћаја на територији Града Врање, и да су око 14,40 часова од стране официра ОСС ПИ вић а усменим путем добили наређење да оду у ул.Краља а Првовенчаног и пруже помоћ инспекторима за саобраћај Стошић и и Јовану који су зауставили возило које превози путнике ради легитимисања путника у возилу, да су по добијању наређења одмах отишли на наведену релацију и затекли инспекторе који су већ зауставили наведено возило и возача и извршили легитимисање четири лица из возила, између којих је и ић а из Врања, ЈМБГ 0802996742015. У извештају се наводи да су исти поднели полицијски службеници Ћ а и Ћ , а на извештају стоји и да су наведена лица извештај својеручно потписала.

Из обрасца о провери идентитета за лице а ић утврђује се да је у обрасцу наведено да су подаци унети 14.03.2018.године у 15:17 часова, да је службено лице које је извршило проверу са ЈМБГ 2201977942013 Ћ а, да је датум извршене провере 13.03.2018.године, време од 14:50, да је место провере у Врању, да су подаци о возилу „Фиат“ плаве боје рег.ознака ВР 077 ТМ и да је возило регистровано у Србији. У обрасцу је наведено да је лице коме је извршена провера идентитета ић а, од оца а, рођен 06.02.1996.године у Врању, као и да је документ којим је проверен идентитет лица лична карта број 7090827 издата од ПУ Врање.

Из извештаја са системског журнала ЈИС Сектора за аналитику, телекомуникације и информационе технологије – Одељење за развој стр пов бр. 050-7/18 од 27.03.2018.године, утврђује се да су у периоду од 13.03.2018.године до 14.03.2018.године у вези са претрагом трансакција на системском журналу ЈИС по траженом услову за „ић а“, ЈМБГ 0802996742015, утврђене активности и то да је дана 13.03.2018.године у 15:00:31 и 15:01:41 часова у ЈИС МУП РС у апликацији „претрага лица“ извршена провера за лице а ић, рођен 02.08.1996.године у Врању, док је дана 14.03.2018.године извршена провера за лице а ић рођен 08.02.1996.године у Врању, ЈМБГ 0802996742015.

Из налога за извршење службеног задатка бр. 000409 ОСП СПИ Врање од 12.3.2018.године утврђује се да је дана 13.03.2018.године у времену од 07,00 до 14,00 часова на основу налога за извршење службеног задатка под наведеним бројем, саобраћајна патрола СПИ ПУ Врање у саставу а Ћ, вођа патроле и Ћ, пратилац, вршила контролу саобраћаја на подручју Града Врање и да су о томе сачинили извештај. Увидом у извештај на полеђини наведеног налога за извршење службеног задатка утврђено је да против е ића нема евидентиране мере прекршајне одговорности у вези са прекршајем неношења личне карте из чл. 30 ст.1 тач.2 Закона о личној карти. Увидом у ЈИС МУП РС у апликацији „прекршај“ утврђује се да а ић није регистрован као извршилац прекршаја дана 13.03.2018.године око 14,40 часова у Врању.

Из налога за извршење службеног задатка ОСП СПИ Врање 000908 од 21.06.2018.године утврђује се да је дана 23.06.2018.године у времену од 21,00 до 04,00 часова саобраћајна патрола СПИ ПУ у Врању у саставу Димић, вођа патроле и а Ћ, пратилац, вршила контролу саобраћаја по акцији регионалне контроле саобраћаја у Врању, да су о томе сачинили извештај из чије садржине се утврђује да није евидентирано

поступање према и њ, нити има предузетих мера прекршајне одговорности за прекршај неношење возачке дозволе из чл.334 ст.1 тач.45 Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Из извода из ЈИС МУП РС из евиденције „саобраћајни прекршаји“, „прекршаји“ и „ево-евиденција возача“ утврђује се да лице а њ није регистрована као извршилац саобраћајних прекршаја и других прекршаја.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП СУК Одељење за координацију рада центара, Одсек – Центар Ниш бр. 5978/С 18 од 05.09.2018.године. утврђује се да је овлашћено службено лице од ња привремено одузело следеће предмете: мобилни телефон е Huawei EML-L 29 црне боје, бр. ИМЕИ – 867128039014239 и ИМЕИ – 267128039024246, са две картице ВИП бр. 8938105317356108535 и бр.8938105317257745534, као и мобилни телефон е Нокиа , тегет сиве боје број ИМЕИ 3573000858747444 и ИМЕИ 3573000857451 са једном картицом МТС број 064 6777-150 и меморијском картицом.

Из потврде коју је сачинио полицијски саветник инспектор 27.08.2018.године утврђује се да је именовани у потврди констатовао да је дана 27.08.2018.године на усмени захтев инспектора Сектора унутрашње контроле МУП РС уступљен – предат видео снимак са инсталираног видео надзора ДВР са камере број 1 постављен на спољашњем делу објекта за дан 25.08.2018.године у времену од 22,00 до 24,00, и да је потврду потписало лице које је испред апотеке „Лек“ видео снимак предало, као и инспектор .

Из потврде коју је сачинио полицијски саветник инспектор 29.08.2018.године утврђује се да је именовани у потврди констатовао да је на основу усменог налога инспектора СУК уступљен – предат видео снимак са инсталираних камера на ресторана „он“ у Врању, и то спољашњих камера бр. 1 и 3 (ДВР 203) за дан 25.08.2018.године у времену од 22:55 до 23:02 часова, уз напомену да ДВР није правилно инсталиран и да показује разлику од 3 дана и временску разлику од 12 сати, односно показује 12 сати и 10 минута унапред, тако да је на предатим видео снимцима 23.08.2018.године у времену од 10:55 до 11:02 часова. Осим а а инспектора који је снимак преузео, потврду је потписао испред „он“ ресторана – преноћишта њ као лице које је снимак предало.

Из записника о препознавању лица 06/2/3 бр.5978/С – 18 од 05.09.2018.године, утврђује се да је у истом наведено да је сачињен дана 05.09.2018.године у присуству оштећеног е ковића, браниоца адв. е Костића, Александра Радосављевића, заменика ВЈТ у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције и овлашћених службених лица а а и Рагми Хисенија, да је препознавање вршено на основу чл. 100 ЗКП, да је од оштећеног - сведока затражено да опише лица која треба да препозна што је могуће детаљније, те да је исти изјавио да је један полицајац био старости око 45 година, висине око 185 цм и црне пути, док је други полицајац био старости око 50 година, средњег раста око 180 цм, плаве пути и косе. Даље се у записнику наводи да су сведоку – оштећеном показана ради препознавања лица која су у записнику именована личним именом и да се ради о полицијским службеницима ПУ у Врању, са бројем службене легитимације и ЈМБГ бројем за сваког, а показано му је пет лица међу којима су и овде оптужени а њ, под редним бројем 2 и ињ, под редним бројем 4. У записнику је констатовано да након показивања оштећени – сведок изјављује да са 100 % сигурности препознаје лице под редним бројем 2 гледано са његове леве стране на десно, као лице које је у полицијском возилу седело на месту сувозача и које је од њега тражило и узело новац у износу од 3.000 динара како не би против њега поднео пријаву за прекршај управљања возилом без коришћења кратких светала и како га не би алкотестирао. Записник су потписала сва лица која су присуствовала радњи препознавања, укључујући сведока – оштећеног у ковића.

Из допуне Плана саобраћајног обезбеђења ОСП СПИ Врање 03/19/3/1 бр.01-08-01/18 од 22.8.2018.године утврђује се да је поводом одржавања културно-тучке манифестације „Дани Врања 2018“ донет овај план како би у дане 24, 25. и 26.08.2018.године у времену од 20,00 до 03,00 часова на локацијама у Граду Врању била повишена појачана контрола учесника у саобраћају са посебним освртом на откривање тежих прекршаја из области ЗОБС-а на путевима, као и свих осталих деликата, да су и ић и а ћ поступали по том плану користећи службено путничко возило е „Шкода рапид“ рег.ознака П 028-204 према налогу за локалну возњу бр. НЗВ-9893087-18 за дан 25/26.08.2018.године, у коме је констатовано време поласка из гараже дана 25.08.2018. у 19,01, а повратак возила дана 26.08.2018.године у 07,00, да су допуном Плана ић и а ћ у суботу 25.08.2018.године били распоређени у ул. Пролетерских бригада, а да су у то време по допуни Плана саобраћајног обезбеђења за ул. Партизански пут били распоређени да поступају полицијски службеници ћ и из ПС Трговиште.

Из дневног распореда рада саобраћајне полиције за дан 25.08.2018. године утврђује се да су у распореду ић и ћ а у времену од 19.00 до 07.00 часова возилом 204. Из налога за локалну возњу бр. НЗВ 9892-831-18 од 25.8.2018.године, утврђује се да су а ћ и ић корисници возила „Шкода Рапид“ регистарских ознака П 028-204 у времену од 19.01 часова дана 25.08.2018. године до 07.00 часова дана 26.08.2018. године и да је возач ић . Из налога за локалну возњу број НЗВ 9892-831-18 од 25.8.2018.године, утврђује се да су ћ и о Стамболић корисници возила „Шкода Рапид“ регистарских ознака П 028-205 у времену 17.01 часова дана 25.08.2018. године до 01.00 часова дана 26.08.2018. године и да је возач ћ.

Из налога за извршење службеног задатака од 23.08.2018.године, утврђује се да је налог број 001250 издат за ић а и ћ у ради обављања делатности контрола саобраћаја у Врању дана 25.08.2028. године од 19,00 часова до 07,00 часова, са конкретним задацима да у периодима од значаја за предметни поступак, и то: од 19,00 до 21,00 сат буду у ул. Косовска, од 21,00 до 23,00 часова у ул. Партизанских бригада, од 23,00 до 01,00 часова у ул. Косовска, од 01,00 до 03,00 часова у ул. Партизанских бригада, да у времену од 03,00 до 06,00 часова такође нису били распоређени у ул. Партизански пут, већ да су у ул. Партизнакси пут упућени у време од 06,00 до 07,00 часова. У налогу је наведено и да ће коти моторно возило регистарског броја П 028-204, а затим је на полеђини налога сачињен извештај о извршеној патролној делатности дана 25/26.08.2018. године у времену од 19,00 до 07,00 часова у ком налогу који су потписали полицијски службеници ић и ћ а није евидентирано да је поступано према лицу и ковићу.

Из извода из ЈИС МУП РС о евиденцији саобраћајних прекршаја за лице а ковић утврђује се да наведено лице није регистровано као извршилац саобраћајног прекршаја управљање возилом на коме нису укључена кратка светла из чл.333 ст.1 тач. 38 ЗОБС-а на путевима, а из табеле о предузетим мерама ОСП СПИ Врање за дан 25/26.8.2018.године да именовани није евидентиран као алкотестирано лице.

Из евиденције предузетих мера за дан 25. и 26.08.2018.године утврђује се да је евидентирано поступање полицијског службеника ћа и то: 25.08.2018. године у 10:50 часова, према возачу у вићу и у 23:30 часова према возачу ћ у, дана 26.08.2018. године у 00:05 часова према возачу ћ у и да је евидентирано које су мере према наведеним лицима предузете, затим да је евидентирано и поступање ић а и то 25.08.2018. године у 20:15 часова према возачу и вићу и у 20:35 часова према возачу ћ Мирославу, као и 26.08.2018. године у 01:55 часова према возачу ћ ну, као и мере које су према овим лицима предузете.

Из налога за извршење службеног задатка број 000152 од 23.08.2018. године утврђује се да је издат ћ у ради ванредног обезбеђења – у Врању – саобраћајно обезбеђење

за дан 25.08.2018. године од 17,00 часова до 01,00 час, са конкретним задатком да поступи по Плану саобраћајног обезбеђења СПИ Врање и усменим наређењима непосредних старешина у вези саобраћајно обезбеђења поводом манифестације „Дани Врања 2018“ и да је лице задужено моторним возилом регистарског броја П 028-205. Из налога за извршење службеног задатка број 000153 од 23.08.2018. године утврђује се да је издат ћ у ради ванредног обезбеђења – у Врању – саобраћајно обезбеђење за дан 25.08.2018. године од 17,00 часова до 01,00 час, са конкретним задатком да поступи по Плану саобраћајног обезбеђења СПИ Врање и усменим наређењима непосредних старешина у вези саобраћајног обезбеђења поводом манифестације „Дани Врања 2018“.

Из извештаја о извршеном ванредном обезбеђењу – регулисање саобраћаја на подручју Града Врања за дан 25/26.08.2018. године у времену од 17,00 до 00,00 часова коју је поднео полицијски службеник ћ о утврђује се да је вршио регулисање саобраћаја на раскрсници улица И. ића – В. а – Б. ћ и да је подно ПНС образац лицу вић Дну. Из извештаја о извршеном ванредном обезбеђењу – регулисање саобраћаја на подручју Града Врања за дан 25/26.08.2018. године у времену од 17,00 до 00,00 часова коју је поднео полицијски службеник ћ утврђује се да је вршио регулисање саобраћаја на раскрсници улица КС Првовенчаног – И. ића и да је констатовано да приликом регулисања саобраћаја није било никаквих проблема.

С обзиром на то да је а ић испитан као сведок пред судом навео да критичном приликом није код себе имао личну карту из разлога јер је иста била физички оштећена, па није ни могао да је има код себе, већ је поднео захтев полицији за издавање нове, то су изведени докази ради утврђивања одлучне чињенице да ли је сведок имао у то време личну карту да би могао и морао да је има код себе и критичном приликом, па и да ли је начинио прекршај у вези са којим се оптужени а ћ терети да је извршио злоупотребу службеног положаја, по оцени суда остали нејасни и да би се предмет доказивања свестрано расправио суд је у складу са чл.15 ст.4 ЗКП по службеној дужности извео писани доказ и то извештај ПУ у Врању 03/18/8 број 205-СЛ/24 од 28.05.2024. године у вези са тим да ли је на дан 13.03.2018. године а ић из Врања, ЈМБГ 0802996742015, имао издату важећу личну карту и са којим роком важења, односно да ли је непосредно пре 13.03.2018. године поднео захтев за издавање нове личне карте из разлога јер је важећу личну карту физички оштетио. Из извештаја ПУ у Врању се утврђује да су провером кроз евиденције пребивалишта, боравишта и личних карата ПУ Врање, Одсека за управне послове, утврдили да је наведено лице поседовао личну карту на дан 13.03.2018.године рег. бр. 007090827, са роком важења до 04.08.2025.године, да је дана 26.12.2022. године подено захтев за издавање нове личне карте јер је претходна оштећена и да пре 13.03.2018.године није подносио захтев за издавање нове личне карте.

Из извода из казнене евиденције за окривљеног у ћа утврђује се да је осуђ пресудом Основног суда у Врању К 84/21 од 17.01.2023.године због кривичног дела из чл. 208 ст.1 КЗ условном осудом, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од једне године и новчаном казном у одређеном износу од 30.000,00 динара. Из казнене евиденције за окривљеног а ића утврђује се да није осуђ.

Изведени докази извештај са системског журнала Сектора за аналитику телекомуникације и информационе технологије – Одељење за развој Пов.бр. 050-7/18 од 28.05.2018.године по траженом услову за лице „ “ ЈМБГ 1406981742052 за дан 19.04.2018.године и дневни распоред рада за 19.04.2018.године, ОСП ИСП Врање, МУП Одељење саобраћајне полиције се односе на догађај од 19.04.2018.године за који је јавни тужилац одустао од оптужбе, па нису од значаја за утврђивање чињеничног стања и нису предмет посебне оцене суда.

Изведене доказе суд је ценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, па је најпре изведене **писане доказе** суд прихватио, јер се ради о доказима које су сачинили и издали надлежни државни органи, МУП Р Србије, као и овлашћена лица ПУ у Врању, у границама својих овлашћења, док су извештаји са системског журнала ЛИС Сектора за аналитику, телекомуникације и информационе технологије надлежни полицијски органи прибавили као за то овлашћен и надлежан орган из званичних заштићених електронских база података, те није било разлога да суд сумња у веродостојност тих писаних доказа. Суд је прихватио и образац о провери идентитета сачињен за лице а ић као образац у који су унети истинити подаци иако је то оптужени на главном претресу оспорио, пошто суд налази да су у исти унети подаци који су у потпуности сагласни осталим писаним доказима, пре свега извештају РС МУП ДП ПУ Врање, Одељење саобраћајне полиције, Саобраћајна полицијска испостава Врање бр. 108/18 од 14.03.2018.године, затим садржини прибављене комуникације применом посебних доказних радњи за дан 13.03.2018.године у 14,59 часова између броја телефона за који је суд утврдио да је број ћа и броја Вира ића и одбрани самог оптуженог коју је изнео у тужилаштву, а како се ради о обрасцу у који су подаци унети још марта 2018.године, то не стоје наводи оптуженог о евентуалном тендециозном уношењу неистинитих података од колега након његовог хапшења у предметном поступку, јер се хапшење догодило тек скоро шест месеци касније.

Суд је посебно ценио потврду коју је сачинио полицијски саветник инспектор 29.08.2018. године приликом преузимања снимка са камере објекта „он“ у Врању, с обзиром на то да је испитан као сведок објаснио да је садржину ове потврде која се односи на разлику у времену коју приказује ДРВ од три дана и 12 сати, констатовао на основу онога што му је предочило лице ћ, као лице које је снимак предало у име ресторана - преноћишта „он“ у Врању. Наиме, се као сведок изјаснио да је приликом преузимања снимка из наведеног објекта, ћ који је снимак предао, навео да „ДВР није правилно инсталиран тако да приказује разлику од 3 дана и од 12 сати, односно да показује 12 сати и 10 минута унапред, тако да је на предатим видео снимцима датум 23.08.2018. године и време 10.55 до 11.02 часова“. Суд нема никакву сумњу да је у потврди констатовао оно што му је ћ критичном приликом и рекао и не налази разлог да би као полицијски службеник, инспектор и полицијски саветник у потврду унео податке другачије од онога како се ћ изјаснио, те суд прихвата потврду као доказ да је ћ указао на одступање у времену означеном на снимцима у односу на време када се одиграо догађај који снимак приказује. То што у објашњењу а ћа нема логике, јер се изјаснио да ДВР показује разлику од 3 дана, 12 сати и 10 минута унапред, па је затим на захтев да преда снимак за 25.08.2018. године у времену од 22,55 до 23,02 часова он полицијском службенику у у предао снимак на коме наводно стоји ознака 23.08.2018. године у времену од 10.55 до 11.02 часова (што онда значи према наводима а да снимак приказује догађај који се одиграо у односу на датум 23.08. три дана и 12 сати раније, дакле од 20.08), а увидом у садржину снимка се пак утврђује да на истом и не стоји време са датумом 23.08.2018.године од 10,55 до 11,02 часова, већ стоји датум 26.08. од 02,52 до 02,57, не изазива никакву сумњу у наводе из потврде у смислу да је констатовао оно што му је ћ заиста рекао, али изазива сумњу у истинитост онога што је ћ рекао у вези са временском разликом која се јавља на ДВР, јер је очигледно да ДВР не читава време које снима, нити да се јавља она временска разлика како је рекао ћ, што све онемогућава да се из снимка и ове потврде поуздано утврди ког дана и у које време се десио догађај који снимак приказује.

У вези са самим снимком са објекта „он“ оцена је суда да исти очигледно приказује догађај који по садржини одговара догађају који је описао а ковић и то у вези са оним делом његовог исказа који се односи на чињенице које се и нису показале као спорне

и у вези са којима је оштећени све време био доследан – да се догађај одиграо по мраку, дакле у вечерњим сатима и да је већ горело улично осветљење, да се полицијско возило зауставило паралелно са његовим возилом, а затим прешло испред и да је он изашао из свог возила - комбија беле боје и пришао полицијском возилу са стране сувозача и да из полицијског возила лица нису излазила за све време вршења контроле, док за спорне чињенице у овој кривичној ствари ни снимак нема значаја јер исти не приказује лица у полицијском возилу, нити се на истом виде регистарске ознаке или друга ближа обележја возила, а очигледно је да нити овим снимком, нити другим предложеним доказима од стране јавног тужилаштва није могуће поуздано утврдити када се одиграо догађај који овај снимак приказује јер је једно време означено на снимку (26.08. од 02,52 до 02,57) док је лице које је предало снимак о одступању у времену снимка дало потпуно другачије информације – да снимак приказује разлику од 3 дана и од 12 сати, односно да показује 12 сати и 10 минута унапред у односу на време одигравања догађаја, те да из тог разлога предаје снимак на коме је означено време 23.08. од 10,55 до 11,02, које на снимку уопште не стоји, док од стране полицијског службеника који је снимак преузео свега неколико дана након догађаја није констатовано у том тренутку које време ДВР снима, а које снимак приказује ради евентуалног разјашњења овог одступања.

Са друге стране догађај о коме је сведочио а ковић с обзиром на његов исказ, исказ сведока раћа и чињеницу да је оштећени поднео кривичну пријаву због овог догађаја 26.08.2018.године у 01.50 сати, морао се одиграти у времену од вечерњих сати 25.08.2018. године, а пре 01,50 часова дана 26.08.2018. године.

Суд је прихватио и записник о препознавању лица 06/2/3 број 5978/С-18 од 05.09.2018. године у смислу да је овај писани доказ сачинио овлашћени и надлежни државни орган, као и у погледу садржине која је овим записником констатована у смислу у присуству којих лица је ова радња препознавања предузета и у смислу шта је том приликом а ковић изјавио, с обзиром на то да је а ковић записник потписао и свој потпис потврдио када му је дат записник на увид када је пред судом испит као сведок. Такође, неспорно је да су доказној радњи препознавања присуствовала и остала лица која су записник потписала и то јавни тужилац и бранилац овде оптуженог раћа, адв. Костић, као и остала овлашћена службена лица која су записником констатована. Сведок а ковић је у исказу када је испит као сведок оспорио да је том приликом рекао све што је у записнику констатовано. Међутим, у ситуацији када никакве примедбе нису стављене на записник о препознавању приликом његовог сачињавања, већ управо супротно томе - записник је потписан од стране е ковића и осталих присутних лица без икаквих примедби, суд налази да је а ковић све што је наведено у записнику о препознавању да је приликом предузимања те радње изјавио, он заиста том приликом и рекао, како у вези са описом полицијских службеника који су га зауставили критичном приликом, тако и у вези са тим да се изјаснио да лице под бројем 2 препознаје као лице које је приликом заустављања седело на месту сувозача у полицијском возилу и затражило му и узело новац у износу од 3.000 динара да не би против њега поднео пријаву за прекршај за управљање возилом без коришћења кратких светала и како га не би алкотестирао, а питање веродостојности такве изјаве оштећеног ковића суд је ценио у вези са осталим доказима, пре свега исказом тог оштећеног као сведока, о чему ће бити речи у даљем образложењу пресуде на месту оцене исказа сведока.

Из записника о препознавању суд је још утврдио да је вршено препознавање обојице овде оптужених тако што је сачињен један записник о препознавању, као и да се из записника не може утврдити за лица која су била показана оштећеном заједно са овде оптуженима основне особине ког од два дата описа су имали, у смислу изричите законске обавезе из чл. 90 ст.1 ЗКП да се лица која се препознају показују са другим лицима чије су основне особине сличне онима које је описао, јер је оштећени два лица која је препознавао

претходно описао као лица са различитим особинама по старости, висини и посебно боји пути - један плав, други црн. Дакле из записника се утврђује да је препознавање лица од стране сведока - оштећеног о коме је сачињен записник обављено тако да је сведоку приликом препознавања показано пет лица од којих су двојица оптужени против којих се води предметни кривични поступак, односно да у групи за препознавање није био само један од оптужених, већ се радило о препознавању два лица, а да о овој доказној радњи нису сачињена два записника о препознавању лица у МУП РС ПУ Врање, као и да су приликом препознавања сведоку уместо једног оптуженог истовремено показана обојица. Такође из предметног записника о препознавању произилази да су се у врсти за препознавање налазила осим двојице овде оптужених, још три лица за која је констатовано у записнику само да се ради о полицијским службеницима, њихови ЈМБГ и бројеви службених легитимација (од којих је само један по ЈМБГ сличних година са једним описом који је дао оштећени за млађе лице, а не зна са да ли је и по осталим особинама сличан опису који је оштећени дао за млађе лице, док су остала двојица пак сличних година другом опису који је дао оштећени), без икаквих ближих навода о томе да је реч о лицима чије су основне особине сличне и ком опису оштећеног јер је оштећени описао два лица са чак драстично различитим описом за сваког, што су све околности за које суд налази да доводе у сумњу веродостојност исказа оштећеног датог при тако обављеном препознавању. Како у складу са већ датим тумачењима Врховног суда препознавање и не може бити једино доказно средство, већ је само мера за утврђивање веродостојности исказа сведока, то је и предметни записник о препознавању лица цењен од стране суда у склопу оцене веродостојности целокупног исказа оштећеног и осталих изведених доказа на главном претресу, о чему ће суд разлоге изложити у даљем наставку пресуде.

Суд је ценио материјал који је прибављен применом посебне доказне радње тајног надзора комуникације која је била примењена према оптуженом и ћу и то у складу са предлогом јавног тужиоца, материјал остварених комуникација за дане 19.04.2018., 06.05.2018. и 13.03.2018. године, те је нашао да је тако прибављен доказ у свему законит и с обзиром на то да је сачињен од овлашћених лица и по претходно прибављеним наредбама суда, те да материјал треба прихватити као доказ чињеница да је оптужени са свог броја телефона комуницирао са конкретним лицима садржине како комуникације показују, јер су исте остварене са броја телефона који је од оптуженог затим по потврди одузет и садржина разговора у вези са осталим доказима несумњиво указује да је ове комуникације обавио оптужени а Ћ.

На главном претресу репродуковани су снимци комуникације које је тужилаштво определило поднеском, па комуникације које се односе на дане 19.04.2018. године и 06.05.2018. године и које су у вези са кривичним делом против опт. Ћа из чл. 98. ст. 1. Закона о тајности података (тач. 2. диспозитива оптужнице) за које је јавни тужилац до окончања главног претреса одустао од оптужбе, нису биле предмет посебне оцене суда, док се само једна комуникација прибављена посебним доказним радњама и репродукована по предлогу јавног тужиоца које је остварена дана 13.03.2018. године у 14.59 сати, односи на кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ описано у тац. 3. диспозитива оптужнице.

Ова комуникација била је предмет оцене суда и суд ову комуникацију у потпуности прихвата као разговор који је оптужени а Ћ наведеног дана и у наведено време обавио са полицијским службеником из дежурне службе Полицијске управе у Врању м ићем. Наиме, наведени разговор обављен је са броја телефона 064/6777-150, који број је по потврди о одузетим предметима нађен код оптуженог Ћа и од њега и одузет. Даље, из наведеног разговора се несумњиво утврђује да је на питање Вира ића ко је то, лице са броја телефона оптуженог Ћа одговорило „ћ“ и да му се надаље Вир ић обраћа речима „ћу“ и оптужени а Ћ приликом изношења одбране у тужилаштву је управо навео о том догађају

да је био позван од в.д. начелника саобраћајне полиције у Врању а вића да дође на конкретну локацију ради легитимисања одређеног лица и када је са колегом ту дошао, да су од њих тражили да изврши легитимисање лица, да су они то учинили увидом у личне карте и да једно лице за које мисли да се зове а ић није поседовало личну карту и да је он тада позвао дежурну службу и рекао основне податке за то лице да би извршио проверу идентитета, што све одговара садржини наведеног разговора. Дакле, јасно произилази да је комуникацију дана 13.03.2018. године у 14,59 часова предузео оптужени а ћ иако је то оспорио на главном претресу дана 10.07.2024.године када је наведени снимак репродукован. Сходно томе да је суд овај снимак комуникације прихватио из наведених разлога као доказ да је оптужени а ћ комуницирао са м ићем и да је предметну комуникацију конкретне садржине обавио, то суд прихвата одбрану коју је оптужени изнео са тим у вези у тужилаштву јер је сагласна садржини комуникације и писаним доказима – Извештају СПИ Врање бр.108/18 од 14.03.2018.године и обрасцу ПИЛ за лице а ић, којим је констатовано дакле и у службеној исправи да је проверу идентитета лица е ића вршио оптужени а ћ.

Предмет оцене суда били су и искази сведока, па је суд нашао да исказ сведока ра ћа, полицијског службеника ПУ у Врању треба прихватити као истинит, јер је сведок доследно говорио само о оним чињеницама које је непосредно опазио и о ономе што му је критичне вечери рекао а ковић да се њему непосредно пре доласка у кафану „Криво врпче“ догодило. Сведок је у том свом исказу био уверљив и био доследан и приликом суочења са ом ковићем на главном претресу. Из исказа сведока суд је утврдио како му је а ковић предочио да се критични догађај када су га зауставили полицијски службеници одиграо, а да сам сведок р о томе нема никаквих непосредних сазнања, јер је за то време био у угоститељском објекту.

Исказ сведока а ића, полицијског службеника ПУ Врање, суд је прихватио, јер се сведок на јасан начин изјашњавао о ономе што му је свакодневни посао, с обзиром на то да ради у дежурној служби Саобраћајне испоставе Врање. Како је исказ овог сведока везан за догађај који се оптужником оптуженом и ћу ставља на терет у вези са кривичним делом из чл. 98. Закона о тајности података (тач. 2 оптужнице), а да је јавни тужилац до окончања главног претреса одустао од оптужбе за ово кривично дело, то детаљније исказ овог сведока није био предмет оцене суда.

Исказ сведока а ћа, полицијског службеника, суд је у потпуности прихватио, јер се сведок доследно изјашњавао о свом поступању 25.08.2018. године док је у патроли коју је обављао са полицијским службеником ом ћем и возилом „Шкода Рапид“ био ангажован на обезбеђивању манифестације „Дани Врања“ и у времену од 17,00 до 01,00 часова био на локацији у ул. К.С. Првовенчаног и И. ића. Његов исказ је сагласан исказу сведока а ћа, полицијског службеника који му је био пратилац у патроли, из чијег исказа се утврђује и да се он налазио на раскрсници улица Б. ћа, И. ића и В.а и да је одлазио са своје локације возилом „Шкода Рапид“ у току смене по позиву помоћника командира око 23,45 сати и вратио око 00,40 сати ради поступања на другој локацији, као и да су за време трајања смене тим возилом прешли укупно 8 км и чији исказ је као доследан суд такође прихватио и нису изведени докази који би њихове исказе довели у сумњу. Искази ових сведока сагласни су осим међусобно, и писаним доказима, пре свега допуњеном Плану саобраћајног обезбеђења по коме су полицијски службеници у критично време поступали.

Исказ сведока а а суд је у потпуности прихватио, јер се именовани као полицијски службеник изјаснио о начину на који је преузео снимак са сигурносне камере из локала „он“ и објаснио да је у потврди којом је констатовао преузимање снимка евидентирао одступање у смислу временске разлике онако како му је предочило лице ћ који му је снимак предао. Из исказа сведока суд је утврдио да он није проверавао наводе а ћа у

смислу да је констатовао у тренутку када је снимак преузимао колико је одступање конкретнoг ДВР уређаја у односу на реално време које исти снима у датом тренутку, тако да се његова сазнања о томе, која су констатована и у потврди, базирају искључиво на ономе што је о томе предочио ђ.

Исказ сведока е ђа такође је био предмет оцене суда и његов исказ такође је суд оценио као уверљив и јасан, јер се ради о лицу које је у критичном периоду поступало као помоћник командира, те о лицу које је у свему овлашћено да се изјасни о начину на који су поступали полицијски службеници у дане 24.-26.08.2018. године и у ситуацији када је постојала допуна Плана саобраћајног обезбеђења, а за који је навео да је он ту допуну сачињавао. Из исказа сведока са тим у вези извесно се утврђује да су оптужени а ђ и иђ 25-26.08.2018. године били распоређени ради поступања у времену од 20.00-03.00 часова у улици Пролетерских бригада и Косовској, а да су у ул. Партизански пут били тек од 06.00 ујутро до краја смене. Такође је објаснио да до одступања од допуне Плана саобраћајног обезбеђења може да дође само услед наређења дежурног старешине. Из исказа овог сведока суд је утврдио и да је у време извршења кривичног дела у ул. Партизански пут требало да буду ђ и , који су се испитани као сведоци изјаснили да су тамо и били.

Што се тиче исказа сведока а ђа и е а суд је и исказе ових полицијских службеника у потпуности прихватио јер су њихови искази били уверљиви, међусобно су сагласни и ниједним изведеним доказом нису доведени у сумњу. Наиме, ради се о полицијским службеницима који су заједно били у патроли 25-26.08.2018. године, возилом „Шкода рапид“ и који су према допуњеном Плану саобраћајног обезбеђења били распоређени у ул. Партизански пут, о чему се и они као сведоци изјашњавају и што је сагласно и писаном доказу допуњеном Плану саобраћајног обезбеђења и исказу сведока е ђа, који је допуну сачињавао и који се такође у исказу изјаснио да је према допуњеном Плану требало да у времену од 20.00 сати 25.августа до 03.00 сата 26.августа 2018. године у улици Партизански пут буде патрола у саставу ђ и . Из њиховог исказа суд је утврдио и да они у тим периоду јесу били на локацији којом су задужени и да у ул. Партизански пут где су поступали нису уочили овде оптужене у ђа и а иђа, а из исказа е а у које суд такође није имао разлога да сумња јер су су се тако изјаснили и остали полицијски службеници – ђ, а ђ, утврђује се и да је свака патрола дужна да поступа у реону којим је задужена по допуњеном Плану саобраћајног обезбеђења, што не искључује апослутно могућност да се са тог места патрола удаљи али и да су у том случају полицијски службеници дужни да о томе обавесте дежурну службу и дежурног старешину, да то на одговарајући начин евидентирају на полеђини налога или у посебном извештају и да уколико то не учине сносе последице у смислу дисциплинских мера.

Суд је ценио исказ оштећеног е ковића, па је утврдио да је а ковић приликом сваког испитивања мењао свој исказ, а такође свој исказ је мењао и у односу на наводе који су констатовани као његови приликом предузимања радње препознавања. Оштећени је био доследан у свом исказу само у погледу чињеница да га је 25.08.2018. године у вечерњим сатима, дакле док је био мрак и већ горело улично осветљење, зауставило полицијско возило у ул. Партизански пут у Врању док је управљао возилом беле боје, комбијем „Форд транзит“, да је он те вечери пре него што је заустављен конзумирао алкохол и да је одређену деоницу прешао без укључених кратких светала, затим да га је полицијско возило зауставило тако што се зауставило са његове, дакле возачеве стране паралелно, док је он био у возилу, да су му тада показали да треба да изађе из возила и покаже документа, да се полицијско возило затим зауставило испред његовог комбија и да полицијски службеници које је видео у полицијском возилу на месту возача и сувозача уопште нису излазили из полицијског возила за све време док су према њему поступали. Такође оштећени је био доследан у исказу и у наводима да је он тај који је изашао из свог возила и са документима пришао полицијском возилу са сувозачеве стране. Како је у

наведеном делу оштећени био све време доследан током поступка и како ниједан доказ током поступка у вези са наведеним његов исказ не доводи у сумњу, то ни суд није имао разлога да у наведеном делу не поклони веру оштећеном. У складу са тим, иако оштећени због чињенице да се догађај десио ноћу, под лошим осветљењем, није са извесношћу могао да потврди да се он налази на снимку који је достављен са камере ресторана „он“, како снимак приказује догађај по редоследу радњи који одговара наведеном опису оштећеног, оштећени није ни искључио могућност да се он налази на снимку.

Што се тиче исказа оштећеног аковића да је том приликом полицијски службеник који је седео на месту сувозача од њега захтевао новац у износу од 3.000 динара да му не би писао прекрајни налог због вожње без укључених кратких светала и да га не би алкотестирали, оштећени није био доследан током поступка већ је свој исказ мењао и то тако што је најпре у тужилаштву навео да је био много пијан па се не сећа да ли му је полицијски службеник том приликом тражио новац и да је радњу препознавања извршио под утицајем неког од полицајаца који му је добацио да се изјсни како препознаје „другог с лева“, затим је поново испитан у тужилаштву рекао да му је сувозач у полицијском возилу критичном приликом тражио 3.000 динара за који новац му је рекао да му га не предаје, него да га баци на под возила испред њега што је он и учинио, а затим је на главном претресу оштећени у вези са овом околношћу навео да се не сећа да ли је критичне вечери полицијским службеницима дао новац и да ли се ради о износу од 3.000 динара, а остао при наводима да му је предочено колика је казна и навео још да не може да се сети да ли је након критичног догађаја у Полицијској управи могао да се изјасни да ли му је полицијски службеник тражио и он дао тај новац. За записник о препознавању је навео на главном претресу да нису његови наводи из записника да је полицијски службеник кога је тада препознао да је седео на месту сувозача од њега тражио и узео новац у износу од 3.000 динара како не би против њега поднео пријаву за прекршај управљања возилом без коришћења кратких светала и без алкотестирања. У овом делу суд налази да је истинит исказ оштећеног само када је навео да му је полицијски службеник том приликом тражио новац у износу од 3.000 динара како му не би писао прекршајну пријаву и како га не би алкотестирали и он новац дао. Наиме, при чињеници да је оштећени критични догађај пријавио полицији, да се одмах по уласку у кафану „Криво врпче“ пожалио комшији за кога је знао да је полицијски службеник, а ради се о рућу, да су му полицијски службеници узели новац непосредно пре тога у износу од 3.000 динара јер му светла нису била упаљена и да га не би алкотестирали, да је присуствовао радњи препознавања која је предузета како би препознао полицијског службеника који му је тражио новац, а не само зато што га је зауставио, јер без захтевања и узимања новца да не би писао прекршајну пријаву полицијски службеник који само седи на месту сувозача не би вршио никакво противправно поступање и не би било ни разлога да оштећени врши радњу препознавања. и још и при чињеници да аковић све време остаје при тврдњи да је начинио прекршаје, јер није имао упаљена кратка светла и конзумирао је алкохол критичне вечери и да је био заустављен од стране полицијских службеника, а евидентно му саобраћајни прекршаји нису евидентирани, те ни поднета против њега прекршајна пријава, то све наведено по оцени суда указује да му је полицијски службеник критичне вечери тражио новац да му не би евидентирао уочене саобраћајне прекршаје и да је он новац дао, како је сам навео а суд нема разлога да у такав исказ сумња када оштећени заиста није евидентиран као извршилац прекршаја, тако што је исти бацио на под возила испред сувозача. За све другачије дате наводе оштећеног у погледу ове чињенице суд налази да су нелогични, осталим његовим наводима контрадикторни, те тиме неуверљиви и не прихвата их.

У вези са исказом оштећеног да је полицијског службеника који је критичне вечери приликом заустављања у ул. Партизански пут седео на месту сувозача и од оштећеног захтевао 3.000 динара да му не би сачинио прекршајни налог за прекршај и да га не би

алкотестирао, препознао као овде оптуженог у ња суд утврђује да је а ковић свој исказ више пута мењао. О овоме се оштећени изјашњавао најпре након што је био позван 10-ак дана након критичног догађаја ради предузимања радње препознавања о којој је сачињен записник о препознавању, а затим је два пута испит у тужилаштву, а затим и на главном претресу. У записнику о препознавању стоји да је обојицу оптужених оштећени описао, између осталог и по висини и да је препознао у ња као лице за које је 100% сигуран да је у возилу седео на месту сувозача и који му је тражио 3.000 динара да му не би писао казну за прекршај у вези са вожљом без укључених кратких светала и да га не би алкотестирао. У тужилаштву када је први пут испит није означио оптуженог у ња као лице које је том приликом поступало према њему као полицијски службеник, а околност да је приликом предузете радње препознавања констатовано да је оптуженог у ња препознао са 100% сигурности као лице које је седело на месту сувозача објаснио суфлирањем неког од присутних полицијских службеника. Приликом поновног испитивања у тужилаштву, из разлога који суду нису познати, а ковић је навео да му је сувозач у полицијском возилу тражио новац и да је приликом обављања радње препознавања као сувозача препознао полицајца у ња. Како би отклонио ове контрадикторности у исказу оштећеног, суд је на главном претресу оштећеног у ковића о свему наведеном детаљно испитао, а такође му је предочена садржина записника о препознавању који оштећени не оспорава да је потписао и да је тој радњи присуствовао, а такође му је био предочен и снимак са оближњег локала „он“ како би се изјаснио да ли себе на снимку препознаје, с обзиром на то да је снимак прибављен као да приказује догађај који је и оштећени описао у смислу његовог кретања и поступања полицијских службеника.

Оно у вези са чим је оштећени био доследан и уверљив и што није осталим доказима доведено у сумњу је да су најмање два полицијска службеника том приликом поступала, да је један седео на месту возача а други на месту сувозача и када је навео да му је полицијски службеник који је седео на месту сувозача затражио новац да му не би евидентирао прекршаје (а који исказ је суд прихватио), да се то догодило по мраку, тако да је видљивост обезбеђивало само улично осветљење и да све време свог поступања полицијски службеници нису излазили из возила, већ да је оштећени а ковић пришао полицијском возилу и то са стране сувозача и да је сам догађај и разговор оштећеног са полицијским службеницима трајао свега неколико минута, што све суд прихвата као истинито и сматра да су то околности које уз околност да се оштећени све време изјашњавао да је претходно конзумирао алкохол, имају кључног утицаја на оцену могућности оштећеног е ковића да уочи, запамти и после 10- ак дана у радњи препознавања под условима каква је у конкретном случају предузета (што је описано на стр.34-35 пресуде), препозна са 100% сигурности полицијског службеника са којим је критичне вечери разговарао. Наиме, иако је оштећени на главном претресу оспорио да су у записник о препознавању унете само оне речи у вези са овим догађајем које је он критичном приликом изјавио, како је већ наведено приликом оцене доказа записника о препознавању, суд такав исказ оштећеног није прихватио, јер је а ковић након уношења садржине онога што је изјавио, записник без примедбе потписао, а примедбе нису имале ни остала присутна лица, па ни бранилац овде оптуженог ња, тако да суд сматра да су у записник унете оне речи које је оштећени а ковић заиста и рекао. То даље значи да је оно што је оштећени рекао на препознавању у великој мери контрадикторно ономе што је касније изнео као сведок. Оштећени је на препознавању обојицу полицајаца описао, да би касније тврдио да возача уопште није видео да би могао да га опише и да га није описао. Даље, оштећени је приликом препознавања рекао да у ња препознаје са 100% сигурности као лице које је седело на месту сувозача у полицијском возилу да би затим у тужилаштву то најпре негирао, а затим се изјаснио само да је оптуженог у ња препознао, не и са којим степеном сигурности, а када је испит као сведок пред судом, под заклетвом, није остао при свим наводима датим приликом препознавања, већ је рекао да је приликом радње препознавања то лице препознао јер је „мислио“ да је он седео на месту сувозача, односно

да је „можда“ седео на месту сувозача. Како је препознавање мера за утврђивање веродостојности исказа сведока, то је приликом оцене да ли је оштећени приликом предузимања радње препознавања оптуженог у ња препознао јер је 100% сигуран да је то лице седело на месту сувозача или јер је можда он то лице, односно јер мисли да је он то лице, суд узео у обзир и све околности које су утврђене током овог поступка - да је оштећени полицијске службенике приликом критичног догађаја имао могућност да опази док је, како доследно тврди током велог поступка, био под утицајем алкохола, у ноћним условима, на неколико минута и при осветљењу које је давало само улично осветљење и да је све време док је опажао сувозача са чије стране возила је стајао, оштећени имао могућност да види и опажа и возача у полицијском возилу, с обзиром на то какав је био положај оштећеног и положај полицијских службеника у возилу и да је на записнику обојицу описао. При таквом стању ствари и када су оба оптужена била присутна приликом радње препознавања, оштећени је навео да са 100% сигурности једног од њих препознаје, док другог – овде опт. а и ња који би у случају да је био опт. њ на месту сувозача, такође морао да буде у возилу на месту возача, јер су према свим изведеним доказима у патроли читаву смену њих двојица поступали заједно и он се према наводима оштећеног такође огласио критичном приликом и разговарао са сувозачем и оштећени га је очигледно видео јер је и за њега као и сувозача дао опис са истим запажањима као и за сувозача (висина, старост, боја пути), оштећени уопште није препознао као лице које је том приликом било у возилу. Кад се уз наведено узму у обзир и објективне околности под којима је предузета сама радња препознавања, које је суд детаљно изложио приликом оцене тог доказа (на стр.34-35 пресуде), то све наведено по оцени суда доводи у сумњу веродостојност опажања оштећеног е ковића на начин да је извесно да је опт. њ био на месту сувозача, поготову када једно лице препозна са 100% сигурности, а друго лице које би у том случају такође морало да буде присутно уопште не региструје као лице које је том истом догађају присуствовало. Даље, према записнику о препознавању оштећени се између осталог описујући лица која су критичном приликом поступала као полицијски службеници изјаснио и децидно о висини тих лица, наводећи да је један од њих био висине 180 цм, а други 185 цм, што је све констатовано записником о препознавању који је оштећени потписао и што је у складу са одредбом Законика о кривичном поступку да се радња препознавања предузима како би се утврдило да ли у овом случају сведок препознаје лице које је описао. Дакле, оштећени је полицијске службенике који су га критичне вечери зауставили извесно описао и по њиховој висини, а висину је могао да уочи искључиво уколико су та лица стајала, пошто сведок није описао да се радило о лицима ситне или крупније грађе, него децидно се изјашњавајући о висини тих лица у сантиметрима. Таква опажања оштећеног су немогућа и контардикторна исказу оштећеног као сведока, односно такве наводе оштећени је очигледно дао без стварног опажања тих особина конкретном приликом, с обзиром на то да су према свим изведеним доказима полицијски службеници који су критичне вечери поступали према оштећеном све време трајања догађаја седели у возилу и са тим у вези све време искључив и доследан је био и оштећени ковић, па је наведено такође околност која компромитује веродостојност препознавања. Наведену нелогичност оштећени је на претресу објаснио наводима да такав опис за полицијске службенике приликом препознавања није дао, управо јер су све време седели и чак да за возача никакав опис није ни могао и није ни дао, међутим такви описи су констатовани у записнику који су сачинила овлашћена службена лица и потписала сва лица која су радњи присуствовала, између осталих и оштећени, без примедби, па суд нема разлога да сумња да су у записник унете речи које оштећени није изговорио.

Даље, радња препознавања подразумева да се сведоку који треба да препозна лице чије је особине описао, показује то лице заједно са другим њему непознатим лицима, чије су основне особине сличне онима какве је описао (чл. 100. у вези са чл. 90. ст. 1. ЗКП), што даље значи да је нејасно из записника о препознавању оштећеном и ковићу која лица су критичном приликом показана заједно са овде оптуженима ом њем и ом и њем да би се

даље ценила веродостојност његовог препознавања оптуженог Ђа. Наиме, оштећени аковић је за полицијске службенике који су га зауставили критичне вечери и један од њих му тражио новац како му не би евидентирао прекршаје рекао да је један био висине 185 цм, старости 45 година и црне пути, а други висине 180 цм, старости око 50 година и плаве пути и косе. Према записнику о препознавању оштећеном су истовремено са обојицом овде оптужених показана и друга лица, њих тројица полицијских службеника (међу којима нису били они који су по допуни Плана саобраћајног обезбеђења у критично време поступали у ул. Партизански пут где се догађај одиграо, ни било ко од оних полицајаца који су критичне вечери по наведеном Плану вршили контролу саобраћаја у Врању, међу којима је било и оних који су то чинили возилом „Шкода рапид“), при чему се из записника не може утврдити да ли су та остала лица, како предвиђа закон, имала основне особине сличне онима какве је сведок описао, јер је описао двојицу лица са потпуно различитим особинама, поготово у делу да је једно лице било црно а друго плаво, при чему радња препознавања није предузета одвојено за сваког од двојице лица који су били предмет препознавања, већ је препознавање вршено истовремено и сачињен један записник о радњи препознавања. При таквом стању ствари и с обзиром на све наведено, а како је радња препознавања доказно средство у оквиру доказне радње испитивања сведока, дакле доказна радња којом се проверава веродостојност исказа сведока и треба да буде са исказом сагласна да би суд у такву радњу препознавања био уверен, то у конкретном случају када је радња препознавања оштећеног ековића оптуженог Ђа када се оштећени изјаснио да га препознаје са 100% сигурности као сувозача у полицијском возилу предузета под свим претходно описаним околностима, а при тој тврдњи оштећени испитан као сведок није остао већ је пред судом рекао да је у Ђа препознао као лице за које мисли да је седео на месту сувозача, односно да је можда седео на месту сувозача, то суд не прихвата да наводи оштећеног дати приликом препознавања да је 100% сигуран да је оптужени а Ђ седео на месту сувозача без икакве сумње указују да је заиста било тако. Супротно томе, суд налази да се као истинит може прихватити исказ оштећеног да је оптужени а Ђ лице за које оштећени мисли, односно које је можда било на месту сувозача који је тражио новац да не би евидентирао саобраћајне прекршаје оштећеног када је оштећени заустављен у ул. Партизански пут критичном приликом и такав исказ оштећеног ценио у вези и са осталим доказима изведеним у овом поступку.

Суд је ценио и исказ сведока еића, па је нашао да исти делимично треба прихватити. Наиме, суд је исказ сведока прихватио у вези са тим да је у саобраћају био заустављен од стране полицијског службеника који је од њега тражио личну карту и да личну карту тада није имао код себе, с обзиром на то да су такви наводи сведока потврђени писаним доказима, одговарају садржају комуникације која је прибављена применом посебне доказне радње и обављена у критично време са броја телефона који је затим одузет по потврди од опт. Ђа и броја телефона полицијског службеника из дежурне службе ПУ у Врању, у којој комуникацији је покушана провера за наведено лице, очигледно без потпуних података за њега управо из разлога јер је провера рађена без увида у личну карту, а ови наводи сведока одговарају и одбрани опт. Ђа датој у тужилаштву. Међутим, у делу у коме се сведок изјашњавао да код себе није имао личну карту, јер је два дана пре тога предао захтев за издавање нове пошто је личну карту физички оштетио, односно како он наводи - поломио, суд не прихвата, јер је такав његов исказ супротан писаном доказу извештају ПУ у Врању број 205-СЛ/24 од 28.05.2024.године, дакле извештају надлежног државног органа који је сачињен на основу података о којима се води званична евиденција у којој се сви подаци са тим у вези евидентирају и из које се са сигурношћу утврђује да је у наведеном периоду сведок аић имао важећу личну карту и није поднео захтев за издавање нове, а из чега се све закључује да аић критичном приликом није код себе имао личну карту иако је био дужан да исту носи са собом и покаже је на захтев службеног лица овлашћеног за легитимисање (по чл. 21 Закона о личној карти). Сведок није могао да се изјасни да ли се догађај одиграо баш

марта 2018.године, међутим с обзиром на наводе да му се само једном у животу догодило да га полицијски службеник заустави и тражи личну карту коју тада није имао код себе и на остале доказе који су у вези са догађајем који се тада одиграо, извесно је да се сведок изјашњавао о овом догађају. Наводи о томе да ли је његова мајка заиста донела пасош, нису предмет посебне оцене јер су без утицаја на одлучну чињеницу да сведок није носио личну карту, а без икаквог утицаја су и наводи којима је на захтев браниоца сведок на главном претресу описивао полицијског службеника који је том приликом према њему поступао и изјашњење сведока да у судници не препознаје полицијског службеника који га је том приликом зауставио, јер је од догађаја протекло шест година и чињеницу да ли је оптужени поступао према сведоку суд је утврђивао другим доказима, пре свега оним који су прибављени у време када се догађај и одиграо.

За исказ сведока е Ћ суд је нашао да с обзиром на то да се овај сведок на потпуно исти начин изјашњавала у тужилаштву као и на главном претресу, све време тврдећи да је приликом заустављања 2018. године од стране полицијског службеника она имала личну карту и возачку дозволу код себе и да је исте предала полицијском службенику, а да је спорна била саобраћајна дозвола у вези са којом је по возилу тражила потврду одређено време, јер није била сигурна где се иста налази, те да је по проналаску дала на увид полицијском службенику, а који наводи сведока ниједним предложеним доказом од стране јавног тужиоца нису доведени у сумњу, исти треба прихватити.

Ценећи наводе из одбране оптуженог Ћа коју је износио у односу на извршење кривичног дела примање мита из чл. 367. ст. 1. КЗ, за које га оптужница терети, суд налази да је оптужени све време негирао да је дана 25/26.август 2018. године у току ноћи вршио контролу саобраћаја на локацији у ул. Партизански пут у Врању, те да је зауставио оштећеног у ковића и приликом заустављања од њега захтевао новац како му не би сачинио прекршајни налог за прекршај и како не би вршио алкотестирање именованог. Наиме, оптужени није оспорио да је у критичном периоду као полицијски службеник и као пратња у патроли чији вођа је био оптужени иЋ, он вршио контролу саобраћаја и то на локацији којом су били задужени налогом за извршење службеног задатка и допуњеним Планом саобраћајног обезбеђења, а која није била у критично време у ул. Партизански пут, где је поступала друга патрола, да су били као патрола задужени возилом „Шкода Репид“ регистарских ознака Р 028-204, при чему је навео и да су возило „Шкода Репид“ коле и друге полицијске патроле које су критичне вечери вршиле контролу саобраћаја, а којих је било више због манифестације која се одржавала у Врању, а што је све сагласно осталим изведеним доказима, како писаним доказима, тако и исказима испитаних сведока полицијских службеника који су то потврдили. Током поступка није изведен ниједан доказ који несумњиво указује да је овај оптужени заједно са оптуженим ом иЋем напустио локацију којом су у критично време били задужени као патрола у ул. Пролетерских бригада и ул. Косовској и да се нашао на локацији у ул. Партизански пут где је заустављен оштећени а ковић, али извесно пре времена 06,00 часова дана 26.августа, када су оптужени отишли на ту локацију, јер су тако били задужени налогом. Из исказа сведока, такође полицијских службеника који су испитани у овом поступку утврђује се да је одлазак са локације на коју су упућени ради извршења својих службених задатака и којом су задужени изузетно био могућ, али уз обавештавање и евидентирање, за шта међутим нема доказа да се у односу на ову двојицу оптужених догодило, нити је вршена евентуално контрола а да они нису затечени на свом реону у ул. Пролетерских бригада и Косовској, нити их је било ко од осталих полицијских службеника који су критичне вечери такође обављали своју дужност уочио у критично време у ул. Партизански пут, нити камера која је била на угоститељском објекту „он“ приказује лица у полицијском возилу или регистарску ознаку полицијског возила које је снимљено, нити је евидентирано у извештају о поступању који су сачинили оптужени да су се са локације удаљили и у ул. Партизански пут зауставили у аковића, а како је већ наведено, извесно је

да су исти тип возила као и оптужени у конкретној смени, коле и бројне друге полицијске патроле критичне вечери, међу којима и патрола која је поступала у ул. Партизански пут. У ситуацији када је из исказа оштећеног е ковића суд прихватио да је оптужени а ђ можда био полицијски службеник који је био у полицијском возилу које је оштећеног критичном приликом зауставило у ул. Партизански пут, то у недостатку још неког доказа који би на ту чињеницу указао, а овај оптужени није требало ни по налогу за извршење службеног задатка, ни по допуни Плана саобраћајног обезбеђења по коме су полицијски службеници поступали критичне вечери, да се налази на релацији где се догађај одиграо, већ на другој локацији за коју нема доказа да на истој није обављао свој службени задатак, суд налази да није утврђено са степеном извесности да је опт. ђ био у возилу када је оштећени заустављен, те да сходно томе нема доказа таквог квалитета да докажу ван сваке разумне сумње наводе оптужнице у том делу, а да су суд не прихвати одбрану оптуженог да на локацији у ул. Партизански пут на којој критичном приликом није требало да буде, није ни био. При томе, овај оптужени се о свом и поступању оптуженог а ића у смени 25./26.08.2018. године изјашњавао у тужилаштву и пред судом на исти начин који је сагласан са одбраном оптуженог а ића, при чему обојица сагласно негирају и да су се пре 06,00 ујутру, а у складу са налогом за извршење службеног задатка, нашли у ул. Партизански пут где је предузета радња извршења дела према оштећеном и ковићу сасвим извесно пре тог времена, с обзиром на то да је оштећени а ковић кривичну пријаву са тим у вези поднео у 01,50 сати 26.08.2018.године.

Суд је ценио и одбрану оптуженог а ића који је такође све време током поступка негирао да је као полицијски службеник у ноћи 25/26.08.2018. године био у патроли која је зауставила оштећеног у ковића у ул. Партизански пут, иако није спорно да је критичне вечери и ноћи вршио контролу саобраћаја у патроли са оптуженим ом ђем, тако што су у време када је оштећени био заустављен а што је евидентно било пре 01,50 сати 26. августа 2018.године, били задужени улицом Пролетерских бригада и Косовском, а тек од 06,00 сати дана 26. августа, по писаним доказима, били задужени ул. Партизански пут и нема доказа да је извесно овај оптужени у ул. Партизански пут био и пре тога. Одбрана оптуженог није доведена у сумњу ниједним доказом који је предложен и изведен у овом поступку. Наиме, на оптуженог а ића оштећени ни у једној фази поступка није указао ни као на лице које је могуће било возач у полицијском возилу које је оштећеног зауставило, јер га није препознао ни приликом радње препознавања, иако је оштећени и за возача дао опис, дакле уочио га, нити има иједног доказа да је опт. ић напустио реон контроле којим је био задужен са опт. ђем и да је у ул. Партизански пут био возач у полицијском возилу приликом заустављања оштећеног е ковића, а при томе поступање своје и оптуженог ђа на реону на коме су били задужени да врше контролу саобраћаја овај оптужени описао је на исти начин као и оптужени а ђ, како у погледу кретања њихове патроле, тако и у погледу интервенција и сатнице, док у извештају о патролној делатности заустављање оштећеног од стране патроле оптужених није констатовано. Сходно томе, нису изведени докази таквог квалитета да одбрану овог оптуженог доведу сумњу.

Ценећи изведене доказе у вези са кривичним делом примање мита из чл.367 ст.1 КЗ за које је терети опт. а ђ и кривичним делом злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 КЗ за које се терети опт. ић, и у међусобној повезаности, суд је утврдио да је оптужени а ђ, полицијски службеник ОСП СПИ Врање, у току ноћи између 25. и 26.августа 2018.године вршио контролу саобраћаја у Врању и то по налогу за извршење службеног задатка бр.001250 од 23.08.2018.године према коме је дана 25/26.08.2018.године у времену од 19:00 до 07:00 часова поступао у саобраћајној патроли и то као пратилац са ом ићем, вођом патроле, као и на основу допуњеног Плана саобраћајног обезбеђења ОСП СПИ Врање бр.01-08-01/18 од 22.08.2018.године према коме је дана 25/26.08.2018.године у времену од 20,00 до 03,00 часова, када се према изведеним доказима критични догађај одиграо у ул. Партизански пут, са ом ићем возилом

е „Шкода рапид“ рег.ознака П 028-204 био на локацији у ул. Пролетерских бригада и ул. Косовској, а да су у време када се критични догађај одиграо полицијски службеници Ћ и из ПС Трговиште били задужени такође возилом „Шкода Рапид“ и распоређени да поступају у ул. Партизански пут. Изведеним доказима и то исказима сведока Ћ а и е, као и писаним доказима, даље је утврђено да су полицијски службеници Ћ и у складу са наведеним допуњеним Планом током целе своје смене патролирали возилом е „Шкода рапид“, да су за целу смену за коју су били распоређени у ул. Партизански пут тамо и поступали, па и у критично време када је оштећени заустављен и да у току поступања нису уочили да је друго полицијско возило долазило у ул. Партизански пут, па нису уочили ни овде оптужене. Из исказа ових сведока, који су потврђени исказима и осталих полицијских службеника, па и исказом тада помоћника командира е Ћа, суд је утврдио и да је обавеза полицијских службеника да се држе налога за извршење службеног задатка, односно да поступају према Плану саобраћајног обезбеђења и његовој допуни, те да морају да буду на локацији која им је тако одређена, а да уколико је потребно да са те локације оду, то могу да учине само изузетно, по налогу својих претпостављених, односно да о томе нужно обавесте дежурну службу и дежурног старешину, односно да напуштање те локације треба да буде евидентирано у њиховим извештајима или службеним белешкама. Такође, у току поступка суд је утврдио да нису изведени докази који би потврдили да су овде оптужени а Ћ и ић напустили локацију на коју су били службено упућени – улице Пролетерских бригада и Косовску, нити постоје докази да је обиласком лица места утврђено да су именовани локацију којом су задужени напустили у критично време, а која је према исказу сведока е Ћа, у критично време помоћника командира који је сачинио допуну Плана саобраћајног обезбеђења и према налогу за извршење службеног задатка за оптужене била од 23,00 до 01,00 сат у ул. Косовској, а пре и након тога до 03,00 часа дана 26.08.2018.године у ул.Пролетерских бригада. Према изведеним доказима на локацију у ул. Партизански пут оптужени је требало да оду тек од 06,00 ујутру 26.08., а лице а ковић заустављен је у ул. Партизански пут у времену између вечерњих сати 25.08.2018.године и 01,50 часова дана 26.08.2018.године, када је већ због тога што се догодило када је заустављен од стране полицијских службеника, именовани поднео кривичну пријаву, јер је записник о пријему кривичне пријаве у просторијама ПУ у Врању састављен дана 26.08.2018.године и започет у 01,50 сати.

Приликом заустављања оштећеног е ковића, према изведеним доказима и то пре свега исказу самог оштећеног који је у том делу суд прихватио, утврђено је да је од истог је полицијски службеник који је седео на месту сувозача тражио новац у износу од 3.000 динара како му не би сачинио прекршајни налог за прекршај због управљања путничким возилом без укључених кратких светала и како не би извршио контролу да ли је под дејством алкохола и оштећени је наведени новац бацио кроз прозор сувозачевих врата на под возила. Такође, изведеним доказима несумњиво је утврђено и да полицијски службеници за то време уопште нису излазили из полицијског возила, већ да је оштећени том возилу пришао и то са сувозачеве стране и комуницирао кроз прозор са сувозачеве стране, да оштећеном и ковићу у вези са критичним поступањем није сачињен прекршајни налог, а утврђено је и да је у критично време с обзиром на одржавање манифестације „Дани Врања“ већи број полицијских патрола био распоређен у Врању ради контролисања саобраћаја, те да је и већи број патрола, а не само овде оптужени, била задужена возилом „Шкода рапид“, међу којима и патрола коју су чинили Ћ и који су поступали у ул. Партизански пут по допуни Плана саобраћајног обезбеђења и њиховим исказима, све време у периоду од 25.08.2018.године од 20,00 до 03,00 сата 26.08., као и патрола коју су чинили Ћ и о Ћ који су поступали у времену почев од 25.08.2018.године од 17,00 до 01,00 сат 26.08., при чему је утврђено из сагласних исказа а Ћа и а Ћа и да је о Ћ тим возилом на позив комадира око 23,45 сати одлазио са локације на којој је поступао на другу локацију и затим се возилом вратио у центар града око 00,40 сати, а за целу смену да су тим возилом прешли око 8 км. Утврђено је и да у извештају о извршењу службеног задатка

који су оптужени а ђ и ић сачинили за критично време, није евидентирано да су оптужени заустављали у ковића у ул. Партизански пут.

С обзиром на наведено, може се тврдити да су овде оптужени у ул. Партизански пут где се догађај одиграо били након 06,00 сати 26.08.2018.године., када су том локацијом били задужени налогом за извршење службеног задатка. Пре тог времена у ул. Партизански пут оптужени су евентуално могли да се нађу, али нити налозима за извршење службеног задатка, нити према допуњеном Плану саобраћајног обезбеђења оптужени није требало да буду на тој локацији, нити их је ико од колега уочио на тој локацији, већ су контролу саобраћаја у том реону обављали други полицијски службеници који су том приликом такође коли службено возило е „Шкода рапид“. Током поступка није изведен ни један доказ који би са степеном извесности указао да су оптужени у ул. Партизански пут, дакле ван свог реона били у времену када је оштећени а ковић ту од стране полицијске патроле био заустављен, а то је време почев од вечерњих сати 25.08. до 01,50 сати дана 26.08.2018.године. Да се радило о овде оптуженом и ћу када је реч о полицијском службенику који је са места сувозача захтевао новац од оштећеног да не би извршио службене радње које је био дужан, односно да је на месту возача био управо полицијски службеник ић приликом заустављања оштећеног не доказује ни снимак у који је извршен увид на главном претресу са угоститељског објекта „он“ јер осим што за наведени снимак није могуће утврдити време када се одиграо догађај који снимак приказује, на снимку се не могу уочити ни лица која се налазе у полицијском возилу, нити се виде регистарске ознаке полицијског возила. Једини доказ који указује на оптуженог у ћа је записник о препознавању који је цењен у вези са исказом оштећеног е ковића, које је суд само делимично прихватио, а из којих је утврдио да су у погледу одлучних чињеница међусобно противречни. Оштећени када је испит као сведок на опт. а ића као на возача никада није указао, нити га препознао, иако је поступао у патроли са опт. ћем, а за оптуженог у ћа у исказу пред судом који у том делу суд и прихвата, навео да га је препознао као лице које је могло да буде на месту сувозача, односно које је можда било на месту сувозача у полицијском возилу критичном приликом. Радња препознавања није сагласна исказу оштећеног када је испитан као сведок, већ чак у погледу одлучних чињеница истом противречна и што се тиче законског одређења и суштине ове радње предузета је под околностима које су детаљно изложене на стр. 34-35 и 40-41 ове пресуде, а није потврђена ниједним другим доказом, због чега све уз сагледавање целине утврђеног чињеничног стања, за ову радњу суд не налази да је квалитета да без сваке сумње указује искључиво на опт. у ћа као извршиоца овог дела. При таквом стању ствари, када на то да је оптужени а ђ био на месту сувозача указује само оштећени и то у исказу у коме није био доследан, категоричан, ни убедљив и препознавањем које је предузето на начин и под околностима које изазивају сумњу у апсолутну сигурност оштећеног у тада дате наводе, то без иједног другог доказа који би указао да је оптужени ћ у критично време био на локацији на којој се догађај одиграо, а не на локацији којом су он и опт. ић били задужени, оцена је суда да одлучна чињеница да је оптужени ћ полицијски службеник који је критичном приликом зауставио ошт. у ковића и предузео радње за које је неспорно да их је неки полицијски службеник према оштећеном критичном приликом предузео, није доказана са степеном извесности, а како суд осуђујућу пресуду може да заснује само на чињеницама у чију је извесност уверен и које су доказане ван сваке разумне сумње и како је обавеза суда да сваку сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичних дела реши у корист оптуженог, то суд налази да изведеним доказима није доказано да је оптужени а ђ извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 КЗ, па је применом чл. 423 ст.1 тач.2 ЗКП суд одлучио као у тач. 2 дела I изреке пресуде и оптуженог ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело.

Уз наведено, суд налази да изведеним доказима са степеном извесности нису доказани ни наводи оптужнице да је онај полицијски службеник који је износ од 3.000

динара од оштећеног захтевао, тај новац и примио, пошто се са тим у вези изјашњавао само оштећени а ковић, све време тврдећи да тражени новац полицијски службеник који је био на месту сувозача у возилу није хтео да му оштећени да, већ је тражио да оштећени новац баци на под возила, што је он и учинио, док се оштећени ниједног тренутка није изјаснио да је видео да је тај полицијски службеник који је новац захтевао, новац који је био бачен на под и узео. Такође, ниједан изведени доказ непосредно не указује на то да је полицијско возило „Шкода Рапид“ у коме су били полицијски службеници који су зауставили оштећеног критичном приликом, имао регистарске ознаке П 028-204. О регистарстким ознакама полицијског возила а ковић се ниједног тренутка није изјаснио, нити се регистарске ознаке возила уочавају на снимку који је сачинила камера са оближњег објекта „он“, а неспорно је да је полицијским возилом „Шкода Рапид“ наведених регистарских ознака критичне вечери управљала патрола полицијских службеника у саставу оптуженог а ића, као вође патроле и оптуженог ћа, као пратиоца, јер то потврђују писани докази, а не оспоравају ни сами оптужени, а такође је исказима сведока и писаним доказима, како је већ наведено, утврђено да је више полицијских патрола критичне вечери коло као службено возило „Шкода рапид“ а не само патрола овде оптужених, па чак да га је кола и патрола која је била задужена да поступа у реону где се критични догађај одиграо – ул. Партизански пут и која је тамо и поступала, као и полицијски службеник о ћ који је у време које је у оквиру времена када се догађај одиграо одлазио возилом „Шкода Рапид“ са свог реона ради поступања на другој локацији и затим се возилом вратио.

Предложеним и изведеним доказима у току поступка, а у вези са радњама које се стављају на терет оптуженом у ићу утврђује се да је у својству службеног лица – полицијског службеника ОСП СПИ Врање именовани поступао у току ноћи између 25. и 26. августа 2018.године, тако што је вршио контролу саобраћаја у Врању у ул. Пролетерских бригада и Косовској, а од 06,00 ујутру 26.08. и у ул. Партизански пут, док нема доказа да је овај оптужени у критично време био на локацији у ул. Партизански пут и на месту возача у полицијском возилу када је заустављено возило којим је управљао а ковић. Овог оптуженог оштећени уопште није препознао као лице које је седело на месту возача у полицијском возилу које је оштећеног зауставило критичном приликом, иако је и возача тада описао, те га дакле уочио, нити има било ког доказа да је оптужени ић напустио локацију којом је био задужен у критично време да на истој поступа вршећи контролу саобраћаја и да је са локације на којој је требало да буде у ул. Пролетерских бригада отишао у критично време на локацију која је у ул. Партизански пут, где су поступали други полицијски службеници. Према изведеним доказима таква могућност је постојала, међутим ниједан доказ не упућује са степеном извесности да се то критичном приликом и догодило. Према изведеним доказима оптужени ић и а ћ су као патрола поступали заједно и једини доказ који би могао да упути на то да је оптужени ић том приликом био на месту возача је да је са степеном извесности утврђено да је оптужени а ћ био на месту сувозача, пошто се оптужени у одбранама нису изјашњавали да су у било ком тренутку критичне вечери поступали одвојено. Међутим, оштећени а ковић оптуженог а ића уопште није препознао, нити приликом радње препознавања, нити се иједног тренутка током поступка изјаснио указивањем на оптуженог а ић као ни на могућег извршиоца овог кривичног дела, односно као на лице које је седело на месту возача критичном приликом. Како уз то није са степеном извесности утврђено ни да је на месту сувозача био полицијски службеник а ћ, односно није утврђено да су наведени полицијски службеници напустили свој реон и били на реону којим нису били задужени у ул. Партизански пут у критично време, где је била друга патрола такође возилом „Шкода рапид“, то с обзиром на све наведено није доказано ни да је оптужени ић радњама описаним у оптужници другом физичком лицу прибавио какву корист и извршио радњу кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 Кривичног законика. Сходно томе, суд је и овог оптуженог ослободио од оптужбе да је учинио наведено

кривично дело применом чл. 423. ст. 1. тач. 2. ЗКП, односно јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен.

У вези са наводима оптужнице да је оптужени а Ђ извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ тако што и ићу према коме је предузимао службену радњу утврђивање идентитета лица, а који код себе није имао личну карту, није поднео захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из чл. 30. ст. 1. тач. 2. Закона о личној карти (тач. 3. диспозитива оптужнице) суд је такође ценио доказе који су изведени у вези са наведеном тачком оптужнице како појединачно, тако и у међусобној повезаности, па је изведеним доказима утврдио чињенично стање према коме је доказано да је оптужени а Ђ наведене радње предузео.

Наиме, из исказа е ића који је испитан као сведок на главном претресу суд је утврдио да се догодило да је у Врању био заустављен од стране полицијског службеника који је вршио контролу његовог идентитета тако што му је тражио ради увида личну карту коју он није имао код себе и да му због тога није писана прекршајна пријава, који наводи су сагласни са осталим изведеним доказима и то како писаним доказима, тако и садржини комуникације која је прибављена применом посебне доказне радње према опт. Ђу за дан 13.03.2018. године почев од 14,59 часова, за коју је суд утврдио да је обавио овде оптужени а Ђ са дежурном службом СПИ Врање и која одговара одбрани коју је оптужени а Ђ у вези са овим догађајем изнео у тужилаштву, те коју одбрану је суд прихватио. Међутим, наводе сведока е ића да том приликом код себе није имао личну карту из разлога што је иста била физички оштећена, односно поломљена, па је поднео захтев за издавање нове (у ком случају сведок не би био у могућности да код себе има личну карту, већ би имао обавезу да код себе има потврду коју у случају предаје захтева за издавање нове личне карте издаје Полицијска управа) суд није прихватио, јер су такви наводи сведока супротни чињеничном стању које је суд утврдио увидом у извештај Полицијске управе у Врању према ком извештају је сведок а ић у време извршења овог дела имао важећу личну карту и није поднео захтев за издавање нове, што даље значи да је имао обавезу да личну карту носи са собом и критичном приликом је да на увид полицијском службенику на његов захтев.

На околности извршења овог кривичног дела, како је већ наведено, репродукован је садржај комуникације између броја телефона 064 6777150, који је број картице која је по потврди о привремено одузетим предметима одузета од оптуженог Ђа и броја који припада Виру ићу, полицијском службенику који је запослен у дежурној служби полиције, која је обављена 13.03.2018.године у 14:59 сати и у којој комуникацији се лице које је позвало са броја који је одузет од опт. Ђа на питање Вира “Ко је то” представило као “ћ” и када га надаље Вир ословљава речима “ћу”, лице које се тако представило је наставило да води разговор и прихватило да је “ћ”. Наведени разговор се односио на проверу података за лице за које су дати подаци да се ради о ић и, од оца а, рођен 02.08.1996.године, те из наведеног јасно произилази да се ради о провери која је обављена са лица места када је а ић био заустављен и да се ради о подацима који се односе на ово лице, али да су дати погрешни подаци о презимену и датуму рођења, очигледно јер исти нису читани из личне карте. Иако је оптужени а Ђ у одбрани коју је изнео на главном претресу и приликом репродуковања ове комуникације негирао да је са м ићем водио разговор у коме је вршена провера података за лице које је било заустављено и легитимисано и негирао да је он вршио проверу идентитета лица тврдећи да је то урадио колега Ђ, а он вршио преглед возила, те да је обавеза колеге а била да напише прекршајну пријаву, суд такву његову одбрану није прихватио као истиниту и сматра да је иста дата само са циљем избегавања кре.

Наиме, оптужени је приликом изношења одбране у тужилаштву, дакле мањим протеком времена по критичном догађају изјавио да је са колегом вршио идентификацију лица увидом у личне карте, да једно лице за које мисли да се зове а ић није поседовао личну карту, те да је он тамо послао дежуну службу преко радио везе и рекао им основне податке за ово лице, да би извршио проверу идентитета, што су све наводи из одбране који су сагласни осталим изведеним доказима и то најпре чињеници да је разговор са дежурном службом обављен са броја телефона за који је утврђено да је број оптуженог и да се лице које је позвало дежурну службу ради провере података и представило као ћ. Даље, према писаним доказима такође оптужени а ћ је вршио проверу идентитета лица, тако да је одбрана коју је са тим у вези оптужени дао у тужилаштву у потпуности сагласна са изведеним доказима и исту суд прихвата. За другачије наводе одбране дате на главном претресу када оптужени тврди да је колега ћ, који је у међувремену преминуо, вршио проверу идентитета лица, а не он и да није он водио разговор са дежурном службом са свог броја телефона, већ друго лице које се представља као „ћ“ и да није он сачинио писане доказе у вези са критичним поступањем, суд налази да су неистинити и противречни доказима којима је суд поклатио поверење и то извештају РС МУП ДП ПУ Врање, Одељење саобраћајне полиције СПИ Врање од 14.03.2018.године који извештај је сачињен дана 14.03.2018.године од стране полицијских службеника ћ и ћ а и у коме се констатује да су добили наређење да оду и изврше легитимисање путника у возилу између којих је и ић а из Врања и обрасцу о провери идентитета лица према коме је службено лице које је извршило провере дана 13.03.2018.године у Врању за проверу идентитета ић е, а ћ. Иако је оптужени на главном претресу оспорио податак унет у образац о провери идентитета којим се констатује да је службено лице које је извршило проверу ћ а, суд налази да нема сумње у истинитост наведеног податка с обзиром на околност да је и према садржају комуникације дежурну службу ради провере података позивао а ћ, те и да је у одбрани коју је изнео у тужилаштву навео да је позвао дежурну службу преко радио везе и дао основне податке за лице које је било предмет провере. Сходно томе, није било разлога да се рукописом у наведеном обрасцу који је оптужени у једном тренутку оспорио, суд посебно бави када се сам оптужени претходно изјаснио у одбрани да су овај образац могли да сачине полицијски службеник по повратку са дужности, као и друга лица која раде у станичној евиденцији на основу података из патролног листа, а при томе је садржина обрасца потврђена осталим доказима којима је суд поклатио поверење и када је утврђено да је опт. ћ конкретну проверу вршио и у образац су у сваком случају могли бити унети они подаци о предузетој радњи које је он предочио.

Оптужени а ћ је у одбрани коју је изнео у вези са овим кривичним делом на главном претресу наводио и да је обавеза а ћа, који је у међувремену преминуо, била да сачини прекршајну пријаву јер је он вршио проверу идентитета лица, те да се то могло учинити и накнадно, међутим супротно томе, суд је изведеним доказима утврдио да је оптужени а ћ вршио проверу идентитета лица, те да је прекршајну пријаву требало да сачини оптужени пошто је он утврдио да а ић код себе нема личну карту, а што оптужени није учинио, иако се овај догађај одиграо марта 2018.године, а за предметни поступак оптужени је лишен слободе тек септембра 2018.године, нити је чињеницу да приликом провере лица исти код себе није имао личну карту било где евидентирао у службеној документацији, већ супротно томе у образац о провери идентитета унети су подаци да је вршена провера идентитета ић е и да је документ којим је проверен идентитет лица лична карта бр.7090827 издата од ПУ Врање.

Оценом наведених доказа у међусобној повезаности несумњиво је суд утврдио чињенично стање према коме је оптужени а ћ поступајући у својству службеног лица полицијског службеника ОСП СПИ Врање, дана 13.03.2018.године у 14,40 часова у Врању предузимао службену радњу утврђивања идентитета лица е ића, да именовани код себе није имао личну карту и да према писаним доказима и то према извештају који се налази

на полеђини налога за извршење службеног задатка и претрагом у ЈИС МУП РС у апликацији “прекршај” и ићу оптужени а ћ није поднео захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај. Правно оцењујући тако утврђено чињенично стање суд је нашао да се у описаним радњама оптуженог стичу сва обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 КЗ. Наиме, оптужени а ћ је критичног дана, у својству полицијског службеника, дакле службеног лица, док је био на службеном задатку, на дужности и у смени по налогу за извршење службеног задатка СПИ ПУ у Врању број 000409 од 12.03.20218.године за дан 13.03.2018.године од 13,00 до 20,00 часова и наређењу официра ОССПИ Врање вић а да оде у ул.Краља а Првовенчаног и са ом ћем пружи помоћ инспекторима за саобраћај у легитимисању путника у возилу, сходно извештају РС МУП ПУ Врање СПИ Врање број 108/18 од 14.03.2018.године, вршио проверу идентитета за лице а ић, па иако је утврдио да именовани код себе нема личну карту, што је чл. 30 ст.1 тач.2 Закона о личној карти прописано као прекршај, није поднео захтев за покретање прекршајног поступка, а што је била његова службена дужност, јер је Правилником о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења (Сл. Гл РС бр.69/2010) полицијски службеник чл. 15 овлашћен да приликом обављања контроле тражи од лица да покаже и да му на увид између осталог и личну карту, врши провере његових подата кроз евиденције и предузима прописане радње и мере, а по чл. 5 истог Правилника има обавезу да по уоченом саобраћајном прекршају, односно другом деликту предузима активности на документовању и процесуирању учиниоца тог прекршаја, односно деликта, те је тиме невршењем своје службене дужности оптужени и ићу прибавио корист у виду неподношења захтева за покретање прекршајног поступка.

У току кривичног поступка није се појавила сумња да је урачунљивост оптуженог ћа смањена или искључена, а на основу описа његовог понашања се може закључити да је у вези са радњом коју је суд утврдио да је извршио дана 13.03.2018.године, он предузимао целисходне и сврсисходне поступке. Са тим у вези, према налажењу суда, оптужени а ћ је ово кривично дело учинио са директним умишљајем, односно био свестан да поступајући на начин описан у тач. 1 дела I изреке пресуде, у својству полицијског службеника, невршењем своје службене дужности да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.30 ст.1 тач.2 Закона о личној карти прибавља корист и ићу и извршење дела је хтео, што све произилази из утврђеног чињеничног стања, а био је и свестан да је његово дело забрањено, те је ово кривично дело оптужени скривио, па на његовој страни постоји кр као субјективно обележје кривичног дела.

Како су се у радњама оптуженог ћа које су описане у тач. 1 дела I изреке пресуде стекла сва обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст.1 КЗ, суд га је за исто и огласио кривим. Приликом одабира кривичне санкције и одмеравања казне на коју ће осудити оптуженог у ћа због извршења кривичног дела за које га је огласио кривим, суд је узео у обзир прописану казну за конкретно кривично дело, као и све околности које утичу да казна буде мања или већа, а које су прописане чл.54. КЗ. Као олакшавајуће околности на страни оптуженог суд је ценио да се ради о озбиљном човеку, родитељу двоје деце, који је био у свему коректног држања пред судом, а као олакшавајућу околност суд је ценио и да је злоупотребу службеног положаја извршио у вези са прекршајем који се састоји у неношењу личне карте и који ни на који начин није угрозио, нити иначе угрожава било која трећа лица и доводи их у опасност, те да се ради о лакшем прекршају, нарочито у ситуацији као у конкретном случају када је учинилац прекршаја лице према коме не постоји било каква забрана или потерница. Као отежавајућу околност суд је ценио држање оптуженог после извршења кривичног дела, имајући у виду да је пет година касније осуђен због извршења кривичног дела, при чему се не ради ни о истом, ни о истоврсном кривичном делу овом због кога га суд оглашава кривим у предметном кривичном поступку. Узимајући све наведено у обзир, суд је

сматрао да се условном осудом са дужим роком проверавања може постићи сврха кажњавања у конкретном случају, јер је то дозвољено Кривичним закоником („Сл. гл. РС“, бр. 85/2005, 88/2005-испр. 107/2005-испр, 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014 и 94/2016), који је важио у време извршења дела и који је блажи за оптуженог, па се на истог и примењује. Наиме, радња кривичног дела за које је суд оптуженог овом пресудом огласио кривим предузета је у време важења закона који је забрањивао у чл. 66 ст.3 КЗ изрицање условне осуде само у ситуацији када није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело (а оптуженом претходном осудом није изречена казна затвора, већ условна осуда и новчана казна као споредна) и који се закон у односу на сада важећи показује као блажи за учиниоца, па га је суд применио, јер касније измене Кривичног законика („Сл.гл. РС“, бр.35/2019) које се примењују од 01.12.2019.године у истом члану закона забрањују изрицање условне осуде учиниоцу и у ситуацији када није протекло пет година од изрицања условне осуде за умишљајно кривично дело.

Ценећи све наведено, суд је оптуженом и ћу за кривично дело за које га је огласио кривим утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико оптужени у року од 3 (три) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, налазећи да је овако утврђена казна са дужим роком проверавања адекватна како учињеном кривичном делу, тако и личности оптуженог као учиниоца, али и да је нужна и довољна за остваривање сврхе условне осуде из чл. 64 ст. 2 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из чл. 4.ст.2. КЗ.

У вези са оптужбом (тач.4 диспозитива оптужнице) да је оптужени а ћ 23. јуна 2018. године у 22,12 часова у Брању, приликом предузимања службене радње контроле учеснике у саобраћају у ул. Јована Хаџи-Васиљевића зауставио путничко моторно возило е „BMW“ рег.ознака VR 083-RE којим је управљала а ћ која код себе није имала возачку дозволу и није јој за то сачинио прекршајни налог ПНС, анализом изведених доказа утврђује се да је јавни тужилац ради доказивања ове радње оптуженог предложио и суд извео од доказа писане доказе налог за извршење службеног задатка бр.000908 од 21.06.2018.године и извод из ЛИС МУП РС из евиденције „саобраћајни прекршаји, прекршаји и ЕВО – евиденција возача“, а суд по службеној дужности одредио испитивање е ћ као сведока и на околности извршења овог кривичног дела изјаснио се и сам оптужени. Писаним доказима је утврђено да је овде оптужени а ћ дана 23.06.2018.године у времену од 21,00 до 04,00 часова поступао као део саобраћајне патроле која је вршила контролу саобраћаја и да на полеђини извештаја није евидентирано поступање према и ћ, као и да јој није писан прекршајни налог ПНС, односно да она није регистрована као извршилац саобраћајних прекршаја, а када је испита као сведок именована се све време изјашњавала да критичном приликом јесте била заустављена од полицијских службеника, да су јој тражена документа на увид и да је показала личну карту и возачку дозволу а да је, док је полицијски службеник вршио провере, она тражила по возилу потврду за саобраћајну дозволу коју је затим и нашла и дала полицијском службенику на увид. Оптужени се у тужилаштву догађаја није сећао (при чему му је тада било предочено да се ради о лицу које је управљало не возилом „BMW“, већ е „Audi“), а када га се сетио и у вези са истим на претресу изнео одбрану навео је да он јесте зауставио у ћ критичном приликом и тражио јој документа, да је она имала личну карту и возачку дозволу и предала му, а да је тражила по возилу потврду за саобраћајну дозволу, коју је затим нашла и дала на увид, па како је одбрана оптуженог сагласна исказу сведока и нису изведени докази који у такве наводе изазивају сумњу, то није било разлога да их суд не прихвати.

Дакле, ниједним предложеним доказом се чак и не указује да а ћ код себе критичном приликом није имала возачку дозволу, тако да наводи оптужнице према којима је именована учинила прекршај када није код себе имала возачку дозволу, а оптужени а ћ

извршио злоупотребу када због тога није сачинио прекрашјни налог, нису доказани, односно ове одлучне чињенице нису изведеним доказима утврђене. Терет доказивања оптужбе је на тужиоцу, а суд је овлашћен да по службеној дужности изведе доказе само ако оцени да су докази који су изведени противречни или нејасни, дакле не и уколико докази за одлучне чињенице у потпуности недостају, те је сходно оним доказима који су предложени и изведени суд могао с обзиром на исказ е као сведока да у конкретном случају прибави још доказ само на околност да ли је сведоку у критично време била издата потврда која мења саобраћајну дозволу. Међутим како предмет оптужења уопште није у вези са саобраћајном дозволом, већ возачком, у вези са којим документом ниједан изведени доказ који је предложио јавни тужилац не указује да исту сведок није имала код себе, то би извођење наведеног доказа по службеној дужности било без икаквог утицаја на утврђивање оног чињеничног стања које се ставља на терет оптуженом и ћу предметном оптужником.

Како није доказано да је оптужени а ћ учинио кривично дело које му је стављено на терет тач. 4 диспозитива оптужнице дана 23.06.2018.године приликом контроле предузете према и ћ, то је суд на основу чл. 423. ст.1 тач. 2. ЗКП одлучио као у тач. 3. у делу I изреке пресуде и истог ослободио од оптужбе да је учинио ово кривично дело злоупотребе службеног положаја из чл.359 ст.1 КЗ..

Када је јавни тужилац оптуженом и ћу ставио на терет извршење две радње кривичног дела из чл. 359 ст.1 КЗ које је квалификовао у оптужници као продужено кривично дело у смислу чл. 61. КЗ и како се у основи ради о два кривична дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ, при чему је једно кривично дело у вези са радњама предузетим приликом поступања према лицу и ићу, а друга радња злоупотребе у вези са контролом лица е ћ, то је суд у ситуацији када је утврдио да је радње злоупотребе у вези са поступањем према и ићу оптужени предузео, а да радње злоупотребе у вези са поступањем према лицу и ћ није доказано да је предузео, оптуженог у ћа за једно кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ огласио кривим (тач.1 у делу I изреке пресуде), а за друго кривично дело, односно за радње злоупотребе за које је оптужен да их је предузео приликом поступања према лицу и ћ, оптуженог у ситуацији када није доказано да је то кривично дело учинио, ослободио од оптужбе (тач. 3. у делу I изреке пресуде), а све наведено како би предмет оптужбе био у целости решен.

Виши јавни тужилац у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције оптужником 6КТ КТКо бр.1073/18 од 25.10.2019.године оптуженом и ћу је ставио на терет и извршење кривичног дела из чл. 98 ст.1 Закона о тајности података. У току главног претреса јавни тужилац је у вези са овим кривичним делом одустао од оптужбе, па је с обзиром на измену оптужнице на претресу 08.06.2023.године и изјаву јавног тужиоца дату на претресу који је одржан дана 10.07.2024.године да одустаје од оптужбе против опт. ћа за кривично дело из чл. 98. ст. 1. Закона о тајности података, суд сходно чл. 49. ЗКП према коме јавни тужилац може одустати од оптужбе од потврђивање оптужнице па до завршетка главног претреса и с обзиром на чл. 422.ст.1.тач 1. ЗКП који прописује да ће суд одлучити да се оптужба одбија ако је тужилац од започињања до завршетка главног претреса одустао од оптужбе, у вези са кривичним делом из чл. 98. ст. 1. Закона о тајности података донео одлуку да се одбије оптужба према опт. и ћу због наведеног кривичног дела, односно одлучио као у тач. 4 изреке пресуде која се односи на овог оптуженог.

У вези са трошковима овог кривичног поступка, а с обзиром на то да је суд оптуженог у ћа огласио кривим да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ у вези са радњама предузетим у односу на лице у ића, то је суд оптуженог обавезао на основу чл. 264. ст. 1. ЗКП да сноси трошкове кривичног

поступка настале у вези са овим кривичним делом, с тим да ће о висини тих трошкова суд одлучити посебним решењем, по прибављању свих потребних података.

За трошкове који су настали искључиво у вези са оптужењем за кривично дело из чл 98. ст. 1. Закона о тајности података за које је оптужба одбијена и за кривично дело примање мита из чл. 367. ст. 1. Кривичног законика и једно кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ (у вези са радњама за које је а ђ оптужен да их је предузео у вези са поступањем према и ђ) у односу на која дела је донета одлука да се оптужени ослободи од оптужбе, као и трошкови кривичног поступка оптуженог а иђа које је ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ, суд је одлучио да сходно одредби чл. 265. ст.1.ЗКП трошкови падају на терет буџетских средстава, с тим да ће о висини и тих трошкова суд одлучити посебним решењем, по прибављању свих потребних података.

Оштећеног у иђа суд је ради остваривања евентуалног имовинскоправног захтева упутио на парнични поступак, сходно чл. 258 ст. 3 Законика о кривичном поступку.

ВИШИ СУД У НИШУ, Посебно одељење за сузбијање корупције дана 15.07.2024. године, К По4.бр. 125/20.

**Записничар,
Весна Сибиновић**

**Председник већа-судија
Тамара**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

**Против ове пресуде може се изјавити
жалба у року од 15 дана од дана пријема
пресуде Апеласионом суду у Нишу,
а преко овог суда.**

ДН:

-ВЈТу Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције

- опт. а ћ
- опт. ић
- адв. Костић из Врања
- адв. Ирена из Ниша
- ошт. а ковић из Врања